

ÎNȚELEPCIUNE CONTRA CREDINȚĂ

Mulțumesc, frate Neville. Domnul să vă binecuvânteze.

Bună dimineața, prieteni. Mă bucur pentru că pot să fiu din nou în casa Domnului. Acum câteva minute am fost chemat să mă rog pentru un vechi lucrător. Spuneau că pur și simplu s-a schimbat la față, dar medicii nu i-au găsit nimic. Fratele este un sfânt bătrân al Domnului. Pe drumul de întoarcere, Satana m-a făcut și pe mine să vomit și să mă simt rău, dar am spus: „Ne vom ruga unul pentru celălalt, frate.”

Mă refer la fratele Coggins din Carolina, pe care noi îl cunoaștem foarte bine. Lui i-a fost foarte, foarte rău. S-a schimbat la față, dar se părea că nu are nimic altceva. Cel ce făcea aceasta era duhul Diavolului care încerca să-l ispitească, pentru că el este un bun ispititor, pot spune chiar unul foarte bun.

Voi ați auzit desigur povestea despre sora bătrână care mergea la biserică și care n-ar fi spus nimic rău la adresa cuiva. Ea a fost întrebată odată:

„Ce spui despre Diavolul?”

„Păi, ce să spun,” a răspuns ea. „Este un bun adversar.”

Și așa este. În dimineața aceasta am vrut să vorbesc despre subiectul „Acoperiți de sânge”, dar se pare că Duhul Sfânt mi-a schimbat gândul, așa că am luat un alt subiect. Aseară mă gândeam: „De ce să schimb subiectul?”, dar acum am făcut-o. Voi înțelegeți unde ar fi fost textul: Israel sub sânge, mărșăluind spre făgăduință. Poate voi vorbi despre acest subiect cu altă ocazie.

Îmi amintesc despre un vis pe care l-am avut nu cu mult timp în urmă. În acel vis, trebuia să depozitez hrană în Tabernacol. Câți vi-l amintiți, căci l-am povestit acum câteva săptămâni? Atunci nu am știut să vă dau tălmăcirea, dar dacă vreți s-o ascultați, acum pot să v-o spun. Nu îmi va lua prea mult timp.

Eu visez foarte rar ceva care să aibă sens. De obicei mă culc târziu, apoi când mă trezesc sunt nervos sau obosit, pentru că în general, sunt o persoană nervoasă.

Eram cu fratele Wood și cu fratele Sothmann în Tucson, Arizona. Ce pot spune, este că Domnul dă întotdeauna tălmăcirea perfectă viselor.

Oamenii vin de multe ori și spun visele pe care le au, apoi mă roagă să le dau tălmăcirea. Și voi știți că de multe ori, eu le-am spus lucruri din visele lor, pe care nu și le mai aminteau. De ce aceasta? Pentru că primeam din nou acel vis și astfel puteam spune chiar și ceea ce oamenii uitau să-mi spună.

Uneori lucrurile care trebuie spuse sunt tăioase, tari sau neplăcute, dar tu trebuie să fii sincer și să le spui pe față persoanelor respective, pentru că este vorba de Cuvântul Domnului. Vedeți? Domnul a fost întotdeauna bun cu mine și mi-a făcut cunoscute aceste lucruri.

Deci, într-o noapte am avut și eu un vis. Îmi amintesc de perioada când eram tânăr. Când am ridicat biserica, am avut aici un tânăr care lucra ca și tâmplar. Noi nu aveam prea mulți bani așa că l-am luat pe el să ne facă interiorul. Problema cu el era că nu prea lucra. Se tot plimba încoace și încolo și spunea că a lucrat o jumătate de oră, că s-a rănit la mână, după care ne-a dat în judecată (pe biserică) să-i dăm zece mii de dolari.

Ei bine, noi nu aveam niciun ban și nu am știut nimic despre acțiunea lui, până nu am ajuns la judecată. Omul nu avea asigurare, deci totul a căzut pe noi, iar în ce ne privea, nu aveam bani ca să-l plătim. Atunci, fratele Roy a luat niște cecuri, le-a

adus la mine și a zis: „Frate Branham, eu le pun pe toate acestea la bătaie.” Sora Evelyn, sora lui, care probabil este pe aici pe undeva, a spus: „Frate Branham, micuța mea casă valorează doar trei sute de dolari, dar îi pun și pe aceia.” Vedeți? Acela era un „material” autentic, dacă mă întrebați ce cred despre aceasta.

Apoi, tot legat de fratele Roy, îmi amintesc despre o adunare pe care am avut-o în St. Louis. Acolo am primit o telegramă în care fratele îmi scria: „Fetița mea este pe moarte. Vino repede. Fratele Slaughter.” Imediat am început să-mi pun hainele în valiză, pentru că nu puteam să-l refuz. M-am întors acasă și am mers la spitalul catolic din New Albany, unde era fetița. Și îndată ce am intrat în salon, Domnul Isus a și vindecat-o.

Dar să revin la subiect. Eu am boxat. Și acolo era un flăcău (acum este în stare jalnică: sărac și bețiv, deși unul dintre băieții lui este în politică), Smith, căruia i se spunea „șase secunde”. El mă antrena la box, înainte ca să înceapă „Mănușa de aur”. Era cea mai necioplită persoană din câte am văzut în viața mea. El mă lovea, iar eu „vâsleam” prin aer.

Într-o zi, i-am spus: „Nu trebuie să fii chiar așa de dur. M-ai lăsat fără respirație.” Atunci el mi-a zis: „Billy, am să-ți spun ceva. Nu contează cât de bine ești antrenat, câtă experiență athletică ai, sau cât de puternic ești pentru categoria ta. O lovitură ca asta îi oprește sângele la adversar, dacă o dai corect. Poate că acum mă urăști, dar când vei ajunge acolo sus, în ring, vei aprecia asta. Dacă trupul tău este slăbănog, când vei primi o lovitură ca aceasta vei cădea și vei fi numărat, dar dacă trupul tău este întărit, vei rezista loviturii chiar dacă va urma una și mai puternică. Deci, așa trebuie să faci.”

Și mă lovea să mă scoată din ring. Aproape că m-a omorât. Era mai greu decât mine cu treizeci sau patruzeci de pfunzi, dar mă lovea și spunea: „Tu vei aprecia aceasta când vei fi în ring.”

Și am aflat că avusese dreptate. Am aflat că și sergenții din armată îi antrenează

tot atât de dur pe soldați. Ei îl urăsc pe sergent, dar când vine lupta, îl iubesc.

Așa am încercat și eu să-i antrenez pe creștini: nu vă tăiați părul, nu vă machiați, nu faceți asta și cealaltă, n-o faceți pe cealaltă. Acum mă urâți pentru aceasta, dar când veți ajunge la capătul drumului mă veți aprecia, pentru că atunci veți fi bine pregătiți.

Haideți să ne ținem corect de Cuvânt. S-ar putea să fie dur, să taie cultele în bucăți, dar voi veți aprecia acest lucru când veți ajunge la sfârșitul drumului. Vedeți? Voi ați stat pe Carte.

Deci, am visat că eu și soția ne plimbam ținându-ne de braț, iar George Smith, care acum este alb pe cap – de altfel este mai bătrân decât mine cu zece ani – era în ring și se antrena cu câțiva tineri. Acei tineri cu umerii lați și puternici, nu l-au putut bate niciunul. El îi mătura în câteva minute. La un moment dat, un tânăr a spus: „Eu pot să-l bat pe bătrân. Știu că pot.” Un tip mare, athletic, a sărit în ring, dar nu a stat mai mult de o jumătate de minut și a zis: „Nu știu de unde este omul acesta, dar știu că este un bărbat!” Atunci am privit spre soția mea și i-am zis: „Dragă, să știi că el m-a antrenat prima dată.” Apoi (voi știți că uneori visele sunt ciudate), am ajuns jos, la mare, iar apele erau învolburate. (Meda nu mai era cu mine). Și a apărut un barcaș care mi-a dat o canoe lungă de vreo două picioare și jumătate sau de trei picioare. Era albă, dintr-un fel de plastic. El mi-a zis:

„Aici ți-e barca.”

„Nu voi putea merge cu ea”, am răspuns.

„Asta merge cu cincizeci de mile la oră, în sus și-n jos.”

„S-ar putea în sus și-n jos pe mal, dar nu în larg,” am răspuns eu.

„Păi, du-te cu ei.”

Am privit în jur și am văzut că acolo era fratele Wood și fratele Sothmann, cei doi care erau cu mine în noaptea când am visat visul. Ei stăteau într-o canoe de culoare verde, încărcată cu echipament pentru tabără: corturi și altele. Bărbatul acela a repetat:

„Du-te cu ei.”

„Bine, dar ei nu sunt nici măcar barcagii,” am răspuns. „Eu sunt barcagiu și știu să conduc o canoe, dar ei nu vor reuși.”

„Păi, ei te iubesc. Du-te acolo sus și aprovizionează-te.”

Deci, m-am dus înapoi și am ajuns într-un loc micuț, care semăna cu Klodic (un loc de aprovizionare pentru fermieri, situat la patruzeci de mile de civilizație), apoi parcă s-a schimbat în acest Tabernacol. Ei stăteau chiar aici și aduceau înăuntru butoaie mari cu cea mai frumoasă mâncare pe care am văzut-o vreodată: ridichi ce aveau trei picioare lungime, gulii, verdețuri, cartofi și de toate.

El mi-a zis: „Depozitează din toate, din belșug,” iar eu am stat acolo și am început să depozitez înăuntru, după care deodată m-am trezit.

Eu n-am putut să-l înțeleg și m-am gândit că este doar un vis, așa că l-am lăsat în pace. Dar tălmăcirea lui este aici. După cum v-am spus, de multe ori a trebuit să aștept, pentru că unele lucruri le înțelegi numai după ce se întâmplă. Tălmăcirea lui este aici: noi am anticipat că vom merge peste ocean. Fratele Minor Arganbright, un prieten apropiat de-al meu, urma să plătească cheltuielile pentru mine și pentru soția mea, ca să facem turul Palestinei. Urma să mergem în iunie și să vizităm și Elveția și Africa.

Soția și Rebeca erau foarte emoționate gândindu-se că vor trece prin Anglia, Germania, Franța și Palestina. Ele trebuiau să aștepte până făceam campania din Africa, apoi urma să le luăm de pe drum.

Voi m-ați auzit spunând: „Dacă este cu voia Domnului.” Întotdeauna spuneam: „Dacă este cu voia Domnului, voi începe o campanie peste ocean, dar nu știu când va fi aceasta.” Deci eram în așteptare. Dar iată ce era: acest domn, Smith, primul meu antrenor de box, era în rândul de rugăciune. Vedeți?

De multe ori aduc oamenii sus, apoi încep să am o vedenie pentru cineva de aici, apoi pentru cineva de dincolo și tot așa. Niciodată nu a fost prea bine, căci dacă am început, nu am mai lăsat persoana respectivă până nu am terminat cu ea. Apoi merg mai departe. Mă opresc numai dacă El mă oprește și-mi spune că am omis ceva. Astfel, au fost seri când m-am rugat pentru patru sau cinci sute de oameni, în timp ce altă dată m-am rugat doar pentru douăzeci sau treizeci de oameni, poate chiar și mai puțin, pentru că după zece sau cincisprezece vedenii, sunt stors de puteri.

Mergând înapoi la acel lucru, primul meu antrenor a fost Cuvântul. Nu o denominațiune, ci Cuvântul, iar împotriva Lui nu poate sta nimic.

Apoi, observați o altă parte a visului – când Meda nu mai era lângă mine și trebuia să merg peste mare. Acum fratele Arganbright m-a sunat aseară și mi-a spus foarte emoționat:

„Frate Branham, voi fi în concediu, dar fratele Shakarian a avut atac de inimă, așa că se contramandază călătoria peste ocean. În Elveția putem merge, dar numai pentru o adunare.”

Fratele Arganbright este printre creștinii din vârful piramidei și este un bun prieten al meu și al familiei mele, dar vedeți voi, el voia să mă urc în acea canoe mică și

albă, care era Cuvântul lui Dumnezeu, dar care, acolo unde dorea el să mergem, nu era destul de predicat. Acesta este motivul pentru care i-am spus: „Așa nu! Pentru atâta nu pot să merg.” Vă amintiți din vis, nu-i așa?

El îmi spunea: „Du-te cu ei”, la care eu i-am răspuns: „Ei nu sunt barcagii (predicatori). Eu sunt lucrător...” Vedeți? Dacă aș merge cu ei, am petrece o vacanță împreună, căci aveau acel echipament de tabără, dar în ce privește Cuvântul.... Și ca urmare am refuzat să merg. În vis am fost întors înapoi și am ajuns în Tabernacol. Deci aici este tălmăcirea visului.

Acum, întorcându-mă înapoi la ce am vrut să vă spun, vreau să înțelegeți de ce sunt înregistrate aceste lucruri. Câți din voi își amintesc că am povestit cum am auzit un glas la mine în cameră, într-o dimineață, după ce avusesem o vedenie, care-mi vorbea despre un șarpe care a fost biruit, așa că nu mai trebuie să mă tem de nimic? El spunea: *„Nu te teme! Nu ți-am dovedit că am fost cu tine oriunde ai mers? Nu ți-am dovedit că sunt cu tine chiar și în excursiile de vânătoare pe care le faci? Prezența nelipsită a lui Isus Hristos este cu tine oriunde te-ai duce.”*

De aici îmi dau seama că ne îndreptăm spre ceva. Nu știu despre ce este vorba, dar știu că este ceva. Aseară, după ce am ajuns acasă, am căzut într-o vedenie, am văzut niște ființe mici și slabe, care păreau niște băieți tineri care aveau pe cap căciuli. Noi eram la vânătoare, și am împușcat un urs foarte mare, maro. Atunci, ei s-au întors spre mine și mi-au spus că:

„Acolo este ceva confuzie cu privire la adunare.” „Oricare ar fi confuzia, dacă trebuie să merg, voi merge oricum,” am răspuns eu. Apoi vedenia s-a oprit.

Nu știu ce este aceasta, dar vedenia a fost înregistrată. Voi să nu uitați că ea se va împlini negreșit, pentru că este o vedenie.

Acum, duminica viitoare voi fi în Tennessee dacă este cu voia Domnului, la fratele

M. E. Littlefield, deoarece i-am promis că voi mai merge să predic în biserica lui.

Apoi, duminica viitoare vor fi aici fratele Arganbright și fratele Rowe, diplomatul de la Washington. Vor veni pentru o nouă fotografie, așa că aș dori să fiți cu toții aici.

Următoarea duminică sunt Paștele, iar atunci ne așteptăm să avem o mare adunare, de dimineață, și un serviciu obișnuit de botez. Astfel, toți cei care doriți să fiți botezați în Numele Domnului Isus Hristos, să fiți aici duminică.

Am mai spus că din cauză că nu avem destule locuri aici, s-ar putea să luăm Clubul băieților, care are șapte sau opt sute de locuri. Săptămâna viitoare, vom încerca să vedem ce putem face cu privire la el. După 25 luna aceasta, vom pleca în Victoria Island, pentru niște indieni. Acolo trebuie să iei barca pentru a ajunge la ei.

Am acolo un prieten cu care am fost la vânătoare, iar acum brațele lui sunt numai carne vie pe mai multe locuri. El a trebuit să trăiască printre acei indieni, așa că a fost mâncat de purici și de ploșnițe, dar a adus mii dintre ei la adunare și pe șeful lor. Practic, indienii sunt catolici, dar Duhul Sfânt s-a oprit la șeful lor și la cei care erau cu el și i-a vindecat. Ei fac comerț cu pește pe acea coastă.

Deci fratele Eddie m-a chemat acolo, iar eu am simțământul că aș vrea să mă duc. De acolo, voi merge pentru două seri la St. John, în Alaska. Mă voi întoarce acasă prin 9-10 iunie. Eu și fratele Arganbright, plănuim ca în ultima săptămână a lunii iunie să fim în Anchorage, Alaska, pentru a organiza o întâlnire cu Oamenii de Afaceri Creștini, care să dureze o săptămână.

Voi știți că Alaska este un ținut foarte dur, acolo aflându-se doar cercetători și mineri. O porție de omletă costă trei dolari și jumătate. Este un loc aspru, dar și oamenii aceștia au nevoie de Evanghelie.

Ceea ce urmează să fac acum, este ca toate aceste lucruri pe care le învăț aici, să fie depozitate. Eu vreau să merg. Nu sunt călăuzit spre un anumit loc, dar voi merge să semăn sămânța.

Soția mea, Meda, a primit o scrisoare din Illinois. Am citit-o și eu și am simțit că pur și simplu îmi arde inima. Doamna care a scris-o, spunea: „Soră Branham, fără îndoială, de când ești măritată ai trecut prin multe neazuri, dat fiind faptul că fratele Branham este mai mult plecat, iar tu rămâi acasă cu copiii. Eu știu că copiii plâng după tatăl lor, căci și eu am un soț minunat, dar vreau să-ți spun povestea mea.

În ultimii patru ani, am avut patru operații majore. Luam între cincisprezece sau douăzeci tranchilizante pe zi, trei injecții diferite de Lextron pe săptămână, care îmi produceau o stare nervoasă din pricina căreia nu puteam să dorm, așa că eram nevoită să iau și o mulțime de somnifere, dar cu toate acestea tot nu dormeam. Doctorul mi-a spus să merg la o instituție de boli mintale, poate în felul acesta mă voi restabili. Din punct de vedere medical, nu exista niciun tratament. Acest lucru m-a făcut să doresc să mă sinucid, să-mi părăsesc soțul iubit și pe fetița noastră.

Dar într-o zi, soțul meu m-a dus la o adunare. Domnul știe că nu mai puteam sta nici o zi. Acolo, fiul tău, Billy Paul, mi-a dat un număr de rugăciune, iar când soțul tău a strigat acele numere, eu am fost prima în rândul de rugăciune. Imediat ce am urcat pe platformă, el mi-a spus viața mea și tot ce am făcut, apoi a adăugat: „Așa vorbește Domnul: acum totul s-a sfârșit!”, și din clipa aceea nu am mai avut nicio durere. Atunci cântăream treizeci și unu de kilograme, iar astăzi am șaptezeci și patru de kilograme.

Soră Branham, când ești singură, gândește-te la o femeie din Kansas care acum este diferită, pentru că el a ascultat de Domnul.”

I-am arătat scrisoarea și lui Billy Paul și i-am zis: „Billy, trimite această mărturie la Colegiul acela metodist.” După ce au primit-o, ei mi-au răspuns: „Necurat!”

Când a venit Isus, El i-a eliberat pe cei ce erau înrobiți. Isus este Cuvântul, iar acest Cuvânt îi eliberează pe cei înrobiți. Haideți să ne plecăm capetele.

Doamne, ca muritori noi știm că nu mai avem prea mult timp ca să vorbim, dar mă uit la aceste suflete flămânde, care au venit din câmp, de la ferme, alții de la servicii publice, din industrie, conducând sute de mile prin munți și prin deșert, ca să se adune aici. Ei știu că sunt străini și călători și nu aparțin acestei lumi, ci sunt aici doar ca mărturii, ca lumini așezate pe înălțimi, să lumineze în comunitățile unde trăiesc.

Tată, ei au venit aici ca să se reîncarce cu Cuvântul și stau nemișcați, în picioare, tineri și bătrâni, pentru că Te iubesc pe Tine. Eu cred că oricine știe că nimeni nu vine sute de mile, ca să stea în înghesuială, doar ca să se vadă unii pe alții. Noi suntem oameni săraci, Doamne, și nu venim îmbrăcați cu haine scumpe, dar dorim să ne închinăm Ție. În inima noastră este un singur motiv și un singur țel pentru care suntem aici: să stăm în prezența Ta.

Rugămintea mea, este să-i răsplătești pe toți din belșug. Îngăduie ca toți cei care au trecut prin aceste uși, să primească Viața veșnică, căci atunci, greutatea de pe cale, nu vor mai însemna nimic când vom ajunge la capătul drumului. Dacă sunt bolnavi, vindecă-i, Doamne.

Gândindu-mă la celelalte adunări, fără să știu sigur dacă voi merge, dacă va fi cu voia Ta, împrăștie sămânța, căci ei vor veni dacă sămânța va cădea într-un pământ bun.

Aici, pe platformă, sunt așezate batiste și pachete, ceea ce înseamnă că sunt o mulțime de oameni bolnavi și în nevoie.

O, Dumnezeule al cerului, Tu, care L-ai ridicat pe Hristos din morți și ni L-ai prezentat nouă, în aceste zile din urmă, în forma Duhului Sfânt, îngăduie ca El,

care este Omniprezent, să privească jos, peste aceste lucruri, iar atunci când vor fi atinse de bolnavi, să fie vindecați imediat.

Doamne, mă gândesc la acea femeie a cărei mărturie am citit-o aici, în adunare. Ea este fericită acum, fără dureri, iar medicii nu i-au mai găsit nimic, așa că nu mai are nevoie de niciun medicament. Oh, Doamne, cu adevărat, când vii Tu, totul se pune în ordine. Îți mulțumim pentru aceasta, Tată.

Acum, în timp ce ne îndreptăm spre Cuvânt, Te rugăm să binecuvântezi Cuvântul Tău și să îl faci să nu se întoarcă fără rod la Tine, ci să fie însoțit de ceea ce ai hotărât Tu, împlinind astfel scopul pentru care a fost dat. Te rugăm aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

Acum, voi toți, ostașilor, pregătiți-vă Săbiile căci vom declara război vrășmașului. Vom deschide Scriptura și vom citi din **Ioan 10, primele cinci versete:**

„Adevărat, adevărat, vă spun că, cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoț și un tâlhar.

Dar cine intră pe ușă, este păstorul oilor.

Portarul îi deschide, și oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume, și le scoate afară din staul.

După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul.

Nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.”

Subiectul pe care l-am ales pentru dimineața aceasta este: „**Înțelepciunea contra credinței.**”

Sunt numai două surse prin care putem trăi, ați știut aceasta? Sunt numai două modele după care ne putem trasa viața: unul este înțelepciunea, iar celălalt credința.

În dimineața aceasta, vom vorbi despre aceste două surse și vom arăta ce sunt ele, ce fac ele și ce au făcut.

Pentru început, vom observa că în Geneza, în primul capitol, facem cunoștință cu credința și cu înțelepciunea. Aceste două surse sau izvoare, sunt și astăzi printre oameni.

Dumnezeu este Dătătorul credinței, ca oamenii să creadă și să se încreadă în Cuvântul Său, în timp ce Satana vine cu înțelepciunea, încercând să-i facă pe oameni s-o accepte pe ea, pentru ca astfel să-i tragă de la credință.

Nouă ni s-a părut ciudat că acest capitol al Genezei începe astfel, dar toate lucrurile pe care le avem astăzi, își au originea în Geneza, pentru că cuvântul „Geneză” înseamnă „Începutul”. Prin urmare, dacă vedem lucrurile astăzi așa cum sunt, înseamnă că trebuie să fi avut undeva un început și tot ce are un început va avea și un sfârșit.

Dacă așa stau lucrurile, am să vă pun o întrebare: Cum putem vorbi despre un Fiu „veșnic” al lui Dumnezeu, căci dacă este Fiu, trebuie să fi avut un început, nu-i așa? Și dacă a avut un început, cum poate fi veșnic? Vedeți? Dacă este Fiu, înseamnă că este rodul a ceva, deci nu poate fi un Fiu veșnic. Așa ceva nu există, pentru că a avut un început. Înțelegeți? Dumnezeul cel veșnic S-a descoperit în acel trup de carne, care a fost numit Fiul. Deci, Dumnezeu era veșnic, pentru că El este singurul care este veșnic. Și singurul mod prin care noi putem trăi este dacă

avem viața veșnică. Aceste trupuri mor, toate părțile mor, dar partea care este veșnică și care este Dumnezeu, nu moare.

Cuvântul Bibliei este veșnic pentru că este Dumnezeu în formă de literă. Și ce a fost în Dumnezeu, în gândurile Lui, înainte de a fi fost vorbit vreun Cuvânt, era Dumnezeu.

Puteți vedea aceasta? Era Dumnezeu. De aceea, fiind hotărâți mai dinainte, deci fiind în Dumnezeu, suntem veșnici. Dacă ești un copil născut din nou al lui Dumnezeu, și dacă ai Duhul Sfânt în tine, ești manifestarea Cuvântului vorbit al lui Dumnezeu. Dar înainte ca să fie un cuvânt, a trebuit să fie un gând, pentru că „Cuvântul” este „un gând exprimat”. Gândurile care au fost în Dumnezeu sunt veșnice, iar noi am fost aduși la existență prin Cuvânt. Prin care Cuvânt? Prin acest Cuvânt, prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum, Dumnezeu este Dătătorul credinței. El a dat primului Său fiu Cuvântul și i-a spus ce trebuie să facă pentru a fi în voia Sa, amintindu-i în același timp, și ce pedeapsă îl așteaptă dacă nu ascultă.

Satana a venit și a încercat să-i ofere Evei înțelepciunea, spunându-i: „...Dumnezeu știe că în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii (vei fi înțeleaptă), și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.” (Geneza 3.5). De aici se vede clar că înțelepciunea vine de la Diavolul. Este ciudat, nu-i așa? Dar este adevărat. Înțelepciunea vine de la Diavolul; el este dătătorul ei, și noi știm că tot ce are Satana este o pervertire a originalului.

Păcatul este o pervertire a neprihănirii; adulterul este o pervertire a actului legal; minciuna este pervertirea adevărului. Dar există și o înțelepciune adevărată: înțelepciunea lui Dumnezeu, iar omul care o posedă, stă pe Cuvântul Lui.

Prin înțelepciunea lui, Satana încearcă să sucească Cuvântul lui Dumnezeu. El vine

cu o doză mică de credință pervertită, căci trebuie să crezi ce spune el ca să-i poți accepta înțelepciunea. Aceasta înseamnă că orice se ridică și încearcă să sucească Cuvântul lui Dumnezeu sau să-L prezinte așa cum nu este El în realitate, este un duh rău care oferă înțelepciune Satanică în locul înțelepciunii lui Dumnezeu. Mulți oameni care primesc această înțelepciune, sunt sinceri și pe deplin încredințați că sunt bine, dar cortina împarte calea în două, așa că singura posibilitate de a merge corect, este să vă întoarceți la Cuvântul original. Atunci totul se va baza numai pe Cuvânt.

Acum, noi am văzut că înțelepciunea și credința sunt în contradicție încă de la început, din grădina Eden. Acolo sunt copii de ambele părți. Dar care este înțelepciunea Satanei? Aceea care nu va fi de acord cu Cuvântul lui Dumnezeu și nu-l va recunoaște ca fiind Adevărul; aceea care se va folosi de orice ca să-i îndepărteze pe oameni de la Adevăr și care se va prezenta ca fiind mai înaltă și cu o cunoștință mai mare decât Cuvântul lui Dumnezeu. Și dacă această înțelepciune vine de la Satana, înseamnă că toți copiii lui trăiesc prin ea.

Dar credința vine de la Dumnezeu (și Dumnezeu este Cuvântul), ceea ce înseamnă că toți copiii lui Dumnezeu vor trăi prin credință. Spune Biblia undeva că noi vom trăi prin înțelepciune? (Nu). Sigur că nu. Noi vom trăi prin credință: „*căci cel neprihănit prin credință va trăi.*” (Galateni 3.11). Deci tu vei trăi nu prin ceea ce vei învăța, ci prin credința în Cuvântul Său. În ordine.

Acum haideți să luăm mai întâi înțelepciunea. Ea are argumente, pe când la credință nu găsești așa ceva.

În timp ce deschidem Biblia la Geneza 3, aș vrea să nu uitați ce a spus Domnul: „Depozitați hrană, căci într-o zi veți avea nevoie de ea!”

Vom începe de la versetul 1, ca să vedem cum înțelepciunea are totdeauna argumente.

„Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii (după ce probabil a vorbit cu ea despre Cuvânt): „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădină?”

Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.

Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: „Să nu mâncați din el, și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.” (v.1-3).

Eu cred că o credință adevărată ține tare de aceasta, este adevărat? Acum priviți:

„Atunci șarpele a zis femeii: „Hotărât, că nu veți muri!” (v.4).

Vedeți? Aici apar argumentele: „Dumnezeu este prea bun; prea milos și vă iubește prea mult, ca să facă așa ceva!”

Voi puteți să-l auziți și astăzi pe acest Diavol bătrân, venind cu aceleași cuvinte: „Dumnezeu este prea bun ca să facă aceasta. El nu pedepsește.” Dar să nu uitați: El va face exact ceea ce spune Cuvântul Său!

„Hotărât, că nu veți muri!” Vedeți ce încerca el să facă? Voia s-o determine pe Eva să vină cu argumente, la fel ca el.

Același lucru se poate întâmpla cu tine: dacă vii cu argumente pentru Cuvântul lui Dumnezeu, te trezești că-ți pierzi credința. Nu încercați să vă argumentați în fața lui, ci stați pur și simplu pe Cuvânt. Eva s-a apropiat de el și i-a ascultat argumentările. Înțelegeți?

Și astăzi sunt o mulțime de oameni care au o cunoștință corectă și știu că Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, dar cu toate acestea, îi lasă pe unii care au învățat să argumenteze despre El, să vină și să le spună tot felul de explicații și astfel sunt îndepărtați de Duhul Sfânt și de lucrarea Lui. Aruncați afară asemenea discuții! Acum să citim versetul 4, fiindcă vreau să vă spun de ce a vorbit Satana în felul acesta:

„Atunci șarpele a zis femeii: „Hotărât, că nu veți muri:

dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.”

Vedeți? I-a arătat argumentele lui: „Nu ți-ar place să fii egală cu Dumnezeu, cunoscând binele și răul?” Cu alte cuvinte: „Dacă vrei să fii cineva înaintea lui Dumnezeu, ascultă-mi sfatul, căci El nu a vrut să spună ce ai înțeles tu.”

Când auziți pe cineva spunând așa ceva, îndepărtați-vă imediat de el, căci acesta este șuieratul șarpelui. Sună rezonabil, dar nu este adevărat. Stați pe ceea ce a spus Dumnezeu!

v.6: *„Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat...”* Vedeți ce a făcut? Argumentele lui au făcut-o să știe că era bun. *„.....și plăcut de privit, și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea.”*

Ce să deschidă? Credința? *„era de dorit ca să deschidă cuiva **mintea**.”* Vedeți? Înțelegeți ce a făcut Satana? Satana și-a prezentat cunoștința, care era contrară Cuvântului: *„să deschidă mintea”*. (În engleză este scris: *„să facă pe cineva înțelept”*).

„A luat deci din rodul lui, și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și

bărbatul a mâncat și el.

Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorțuri din ele.” –(v. 6-7).

De la ce a început totul? De la argumentări, dar credința nu are nevoie de argumente. Astfel, dacă ai credință, nu te mai argumentezi, ci crezi pur și simplu. Când se roagă pentru tine și accepți Cuvântul lui Dumnezeu pentru vindecare, nu mai argumenta cu simțurile tale și cu nimic altceva. Dumnezeu a spus ceva și asta este tot. Oh, cum mi-ar place să mă opresc puțin aici pentru câteva minute și să iau un subiect despre problema aceasta, dar mai am încă vreo patruzeci sau cincizeci de texte la care vreau să mă refer. Argumentările... Vreau să vă spun ceva.

Domnul dă o vedenie cu privire la un lucru care se va întâmpla. Pe mine nu mă interesează cât de imposibil pare acel lucru, sau de contrar, căci știu că Satana este acela care încearcă să-l facă să pară așa. El va încerca să vină cu argumente ca să vă descurajeze: „Oh, nu vei reuși! Este imposibil!” Am să vă dau un exemplu ca să înțelegeți ce vreau să spun.

Domnul mi-a dat o vedenie în care mi-a arătat că voi împușca un urs argintiu, după care m-a trimis în Columbia Britanică. Când am ajuns acolo, ghidul mi-a zis: „Eu n-am mai văzut pe aici urși argintii, așa că mă îndoiesc că vom vâna așa ceva.” Vedeți? Satana încerca să mă îndepărteze de făgăduință, aducând argumente contra vedeniei. Astfel, îmi șoptea: „Poate că nu ai înțeles vedenia.” Dar eu am înțeles-o foarte bine și știam că este „Așa vorbește Domnul!”

Voi știți cu toții cum a fost vedenia și știți cum a venit și acel caribu pe care l-am împușcat.

Ghidul, care era un frate cumsecade, mi-a spus: „Frate Branham, fratele meu a

avut epilepsie, iar tu ai călărit într-o zi până acolo sus și mi-ai spus că trebuie să fac un anumit lucru și epilepsia va înceta. Când am făcut exact ceea ce a spus Duhul Sfânt, el n-a mai făcut nicio criză.” Apoi a continuat: „Acum iată-ne aici, pe vârful muntelui, unde pe o distanță de trei mii nu este niciun tufiș, iar tu ai spus că vei omorî un urs grizzly argintiu.” „Aceasta este „Așa vorbește Domnul, frate!”, i-am răspuns eu. Vedeți cum încerca Satana să mă facă să nu cred? Noi am pornit în jos pe munte. Cu cât ne apropiam, el spunea:

„Mai avem doar o milă și ajungem jos.”

„Te îndoiești, Bud?” l-am întrebat eu.

„Nu, deloc.”

Am mers cam o jumătate de milă, iar el a spus:

„Mai avem doar o jumătate de milă.”

„Da, așa este,” am răspuns.

Vedeți? El tot aducea argumente.

„Acum putem vedea totul în jur și iată că nu se vede nimic.”

„Este adevărat,” am răspuns eu. „Dar Dumnezeu care mi-a spus aceste cuvinte, poate crea unul pentru noi. Nu mai argumenta, ci crede! Nu mai da nicio atenție argumentelor, ci crede ceea ce a spus El. Asta-i tot.”

Stăteam acolo și priveam acel peisaj minunat. Era la asfințit și puteai să vezi orice arătare pe o distanță de trei mile. Când m-am întors și am privit în spate, cam la o milă și jumătate de mine am văzut un urs grizzly argintiu, de nouă picioare. Nu știu cum a ajuns acolo, dar noi îl puteam vedea clar. Vedeți? Nu argumentați, ci credeți. Indiferent care este situația, nu dați atenție la nimic, ci credeți.

Acum, dacă Dumnezeu a spus: „În ziua în care veți mânca, veți muri.”, Satana a venit și a zis: „Păi, stai să-ți spun ceva. Și noi suntem de acord că Dumnezeu are dreptate. Și noi credem acest Cuvânt, dar ascultă-mă puțin: El nu a vrut să spună chiar așa!” Ba da, chiar așa a vrut să spună. Dumnezeu a vrut să spună exact ceea ce a spus.

Satana a spus: „Stai să te lămuresc de ce a spus așa. Voi nu sunteți încă chiar așa de înțelepți, ci vă asemenați cu niște oi care trebuie conduse, ceea ce înseamnă că nu sunteți pe propriile voastre picioare.” Dar Dumnezeu vă vrea ca pe niște oi. „O, voi nu aveți doctoratul. Încă nu aveți destulă educație, dar eu am înțelepciune și o să vă dovedesc. Iată, voi nici măcar nu știți ce este bine și ce este rău. Știți că acolo este ceva bun, dar habar n-aveți despre ce este vorba. Lăsați-mă să vă arăt eu cum se face.” Asta este tot ce a vrut să spună femeii; este tot ce a vrut să facă: „Haideți să vă arăt cum se face.”

„Bine, dar dacă fac acest lucru, voi muri”, a spus Eva, la care Satana s-a grăbit să spună: „*Hotărât, că Dumnezeu nu va face așa ceva. Dar va ști că și tu ești înțeleaptă.*” Vedeți? Își puna înțelepciunea lui împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Despre această înțelepciune vorbesc eu; despre înțelepciunea care se ridică contra credinței.

Acolo s-a dat prima bătălie, iar Cuvântul lui Dumnezeu a rămas ferm pe poziție. Când s-au făcut părtași la lucrurile oprite, ei au murit și mor până astăzi. Au dovedit-o chiar acolo, sub văzul îndoielii. Acum, cei care credeți că înțelepciunea vine cu argumente, spuneți: „Amin”. (Amin).

Haideți să luăm ca exemplu femeia despre care v-am vorbit mai înainte. Doctorul a zis că el nu mai poate face nimic. Acest lucru a dus-o la disperare și pentru că știa că va ajunge la nebuni, s-a hotărât să se sinucidă. Dar ce s-a întâmplat după aceea? A intrat Dumnezeu în scenă, pentru că credința vine în urma auzirii. Când a ajuns la El, Dumnezeu a pus-o pe platformă, să fie prima, iar când m-am apropiat de ea, eu i-am zis: „Ce faci, soră?” Femeia nu auzise niciodată despre aceste lucruri, dar eu i-am spus: „Ești doamna Cutare și vii din Cutare loc.” Acest lucru a pus-o imediat pe gânduri.

„L-am auzit pe acest om spunând că Hristos este același ieri, azi și în veci, și că El a promis că va apare în Biserică în zilele din urmă, când lumea va fi la fel ca în timpul Sodomei și Gomorei. Da, acum se leagă toate lucrurile și pot înțelege.”

„Ai fost operată de patru ori și te-au văzut mai mulți medici”, am continuat eu.

„Oare de unde știe aceste lucruri?” și-a zis ea mirată. „Pe omul acesta mic și chel, nu-l cunosc, nu l-am văzut niciodată.”

Acesta era Satana, care încerca să vină cu argumentele lui: „Dacă vei accepta aceste lucruri, păstorul tău...” Aceasta nu are nicio legătură cu el. Vedeți? Puneți de-o parte argumentele lui.

„Dar doctorul tău a spus că trebuie să te duci la o instituție de boli mintale.” Puneți de-o parte argumentările lui, și ziceți: „Eu aștept să văd ce-mi va spune Dumnezeu și asta este totul.”

Eu nu știam ce să-i spun, dar Duhul lui Dumnezeu a venit, i-a vorbit, iar ea a crezut. Urmarea? După ani de suferință, femeia a fost vindecată într-o secundă. Cum a fost posibil? Pentru că nu s-a gândit la argumentările Satanei, ci a crezut. Credința este aceea care i-a adus vindecarea pe loc. Dacă doriți să-i scrieți, Billy vă va da adresa ei. În ordine.

Înțelepciunea va veni întotdeauna cu argumente, dar credința va crede. Ea nu are nelămuriri, ci se ține cu tărie de Cuvânt, de făgăduință.

Haideți să deschidem la Romani 4.17, unde Pavel scrie despre viața lui Avraam. Aici nu ne spune nimic despre fuga lui Avraam în Gherar, ci scrie doar că „Avraam a crezut pe Dumnezeu.” În versetul 17 Pavel a scris (mie îmi place că Pavel a stat pe Cuvânt.): „După cum este scris: „Te-am rânduit să fii tatăl multor neamuri.” Avraam avea 75 de ani și trăia cu nevasta lui de când erau tineri, dar nu avuseseră niciodată copii pentru că ea era stearpă. Dar iată că Dumnezeu l-a întâlnit și i-a spus: „Te-am rânduit (timpul trecut – deci înainte de întemeierea lumii) să fii tatăl multor neamuri.” Nu tatăl multor copii, ci al multor națiuni.

„El, adică, este tatăl nostru înaintea lui Dumnezeu, în care a crezut, care învie morții, și care cheamă lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi.

Nădăjduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut, și astfel a ajuns tatăl multor neamuri, după cum i se spusese: „Așa va fi sămânța ta.” (v.17-18).

Avraam nu a dat importanță celorlalte lucruri, ci dacă Dumnezeu a spus ceva, asta a fost totul.

Oh, dacă ar fi stat și Eva pe Cuvânt! Dar ea s-a oprit la rațiune, a vrut să primească puțină înțelepciune.

Lui Avraam însă, nu i-a trebuit nicio înțelepciune, ci a vrut doar Cuvântul. Voi știți că am mai vorbit despre aceasta de multe ori. Sara s-a dus și a cumpărat toate lucrurile necesare pentru copilăș. I-a făcut botoșei și deși timpul trecea, an după an, el continua să zică: „Binecuvântat să fie Domnul! Îl vom avea!” Poate că medicul i-a spus: „Acest lucru este imposibil. Voi nu mai puteți avea copii, iar Sara a fost stearpă din totdeauna.” „La mine nu veni cu așa ceva! Noi îl vom avea și asta este tot.”

Da, asta era tot. „Nădăjduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut...” Ce era aceasta? Credința. El știa că Dumnezeu i-a făgăduit ceva și aceasta era totul.

Acum să vedem ce spune versetul 19:

„Și, fiindcă n-a fost slab (În ce? În cunoștință? În înțelepciune?) **în credință**, el nu s-a uitat la trupul său (orice speranță era dusă pentru că trupul lui era „mort”)-avea aproape o sută de ani, - nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii.” Și ce a făcut?

„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință (înțelepciune), ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu.

deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească.” (v.20-21).

Acolo nu au fost niciun fel de argumentări, ci a luat Cuvântul și s-a ținut de El. Vedeți? Credeți că acesta este Adevărul? Atunci de ce puneți la îndoială unele cuvinte din El? Cum puteți spune că aceasta este doar o parte și alegeți doar ce vă place din El? Nu este posibil să faceți așa ceva! Ori este totul bun, ori nu este nimic. Dacă credeți că acesta este adevărul, țineți-vă de El! Nu Îi întoarceți spatele, oricare ar fi cauzele. Stați pe făgăduința lui Dumnezeu!

Dacă eu stau cu Hristos, iar El mi-a dat Duhul Sfânt, înseamnă că Duhul Său aduce roadele Vieții Lui în mine. Vedeți? Poate că atunci când va trebui să mor, Satana va încerca să-mi spună: „Vezi, nu ai aparținut niciunei organizații...” Stați pe Cuvânt! „Tu nu ai făcut asta și cealaltă...” Satana nu are ce argumente să aducă împotriva, căci Cel pe care am stat este Cuvântul lui Dumnezeu, iar Cuvântul înlătură toate argumentele.

Credința se încrede pur și simplu în Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți? Acesta este

fundamentul, și aceasta este ceea ce a vrut Dumnezeu pentru rasa umană: să se încreadă în fiecare Cuvânt spus de El.

Eva s-a încrezut mult în Cuvânt, dar un lucru l-a lăsat afară, prin faptul că a acceptat argumentările Satanei: „Păi, dacă vei deveni înțeleaptă, va fi mai bine.” Dar chiar acolo s-a pierdut ea. Acolo a început să se scufunde. Acolo a tras întreaga rasă umană în mormânt, pentru că s-a îndoit de un singur Cuvânt.

Astăzi este la fel. Astfel, unii spun: „Păi, eu cred că acesta-i adevărul. Cred că Dumnezeu poate să salveze, dar mă îndoiesc că poate vindeca. Cred în Duhul Sfânt care a căzut la Cincizecime, dar nu scrie nicăieri că a mai existat botez cu Duhul Sfânt și după aceea.” Vedeți? Cam așa vorbesc unii, și cu toate acestea spun că sunt biserica lui Hristos. Ei au o formă de evlavie, dar îi tăgăduiesc puterea. Așa este.

Noi trebuie să credem, nu să argumentăm. Nu încercați să aveți înțelepciunea, ci credeți doar Cuvântul. Înțelepciunea încearcă să argumenteze, prezentându-vă o cale mai bună, dar exact aceasta a făcut Satana cu Eva. El i-a zis:

„Oh, dar nu vei muri! Hotărât, că nu se va întâmpla aceasta, pentru că Dumnezeu este bun.”

Singurul lucru care mă face să am încredere că El este un Dumnezeu bun, este faptul că stă pe Cuvântul Său.

Cum vreți să fiu corect, dacă nu procedez corect? Dacă vă voi spune un lucru, iar apoi voi face altceva, cuvântul meu este destul de șubred, nu-i așa? Dumnezeu a vorbit Cuvântul, iar noi trăim prin acel Cuvânt, căci este scris: *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Dumnezeu trebuie să stea în totul pe Cuvântul Său, căci tocmai aceasta îl face să fie un Dumnezeu bun.

Dacă ar spune: „Păi, am să-i las să treacă și dacă fac asta sau cealaltă...” înseamnă că ar fi un ușuratic. Vedeți? Atunci nu ar mai fi Dumnezeu, ci ar fi asemenea unui om. Ca Dumnezeu să fie bun, El trebuie să stea pe Cuvânt. Cum ar fi dacă i-ar lăsa pe unii să curvească puțin; pe alții să bea puțin; pe alții să mintă sau să fure puțin? Nu se poate, vedeți? El are o singură cale: *„strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.”* (Matei 7.14), ceea ce înseamnă că nimic stricat nu va putea intra prin ea.

În Apocalipsa 22.15 este scris: *„Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!”*

Dar: *„Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate!”* (v.14). Așa este.

Există o singură cale și aceasta este Dumnezeu, de aceea, nu căutați argumente ca să mergeți pe o altă cale.

Biserica Catolică, mai bine zis unul din episcopii ei, spunea: „A încerca să trăiești așa, este ca și cum ai umbla prin ape murdare.” Dacă acel om are dreptate, înseamnă că Biblia este greșită, dar dacă Biblia are dreptate, atunci vai de acel om. Știți ce mai spun oamenii? „Păi, nu înseamnă chiar așa cum scrie!” Ba da, înseamnă exact ceea ce este scris, și ar fi bine să nu uitați că aceasta este prima minciună cu care s-a dus și la Eva: *„Oh, nu este chiar așa cum a spus Dumnezeu! El este prea bun ca să vă pedepsească dacă greșiți. Hotărât, că nu veți muri!”* Dar ei au murit! Și dacă-l ascultați, și cu voi se va întâmpla la fel.

Înțelepciunea încearcă să facă o cale mai bună, mai modernă, mai populară, mai ușoară și mai plăcută.

Să luăm de exemplu, un bărbat care este corectat de Dumnezeu. El se gândește că trebuie să vină la altar, împreună cu soția lui, că trebuie să înceteze cu jocurile de cărți, cu distracțiile și cu toate celelalte lucruri, în timp ce soția lui trebuie să-și lase părul să crească, trebuie să nu se mai fardeze, să nu mai fumeze, să nu mai bea, să termine cu cluburile sociale și să se smerească la altar. El trebuie să suporte să fie numit „fanatic, tremurici, Beelzebul.” Va accepta el aceasta? Oh, nu, ci va spune: „Voi fi un bărbat religios, dar voi veți merge la biserica aceea, pentru că voi sunteți prea înapoiați.” Iată-vă! Aici este necazul.

În câteva minute vom atinge un punct important. Atunci cum veți ști ce este bine și ce este rău? Ei încearcă să facă Cuvântul să spună ceea ce îi învață cunoștința, pentru că, cunoștința sau înțelepciunea încearcă să aducă argumente. Înțelepciunea găsește întotdeauna o cale mai ușoară, dar țineți minte: nu există nicio altă cale, decât calea lui Dumnezeu. Cu toate acestea, ei încearcă să demonstreze că Biblia spune lucruri pe care nu le spune.

Ce a încercat să facă Satana cu înțelepciunea? A încercat să arate că Cuvântul lui Dumnezeu ar spune ceva ce în realitate nu a spus. Vedeți, și exact așa se întâmplă astăzi. Ei spun: „Frate Branham, tu nu dai interpretarea corectă.” Oare așa să fie?

Biblia spune că Cuvântul Domnului vine întotdeauna la profeți, iar profeții l-au scris întocmai cum l-a dat El, ceea ce înseamnă că nimeni nu poate veni cu o tălmăcire personală cu privire la ceea ce este scris.

Dumnezeu trebuie să aibă o unitate de măsură după care să-i judece pe oameni, înțelegeți? Dacă aceasta ar fi o biserică, atunci care dintre toate este cea bună, când există cam nouă sute de organizații? Dar, „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.*” (Ioan 1.1). Vedeți? Cuvântul era în Dumnezeu și era Dumnezeu. Era gândul Lui, care a fost întotdeauna cu El, pentru că gândurile lui Dumnezeu au fost veșnice, așa cum este și Dumnezeu. Amin. Vedeți? Aceasta nu-i lapte smântânit, frate!

Gândurile lui Dumnezeu exprimate, sunt Cuvântul Lui. Și la început, când a început timpul, era Cuvântul (gândurile lui Dumnezeu exprimate), și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Înțelegeți? Gândurile Lui sunt ceea ce este El. Aceasta sunteți și voi: ceea ce sunt gândurile voastre. Nu contează faptul că încercați să trăiți altfel, căci gândurile voastre sunt ceea ce sunteți voi în realitate. Astfel, este posibil să vă purtați ca niște persoane cumsecade, dar în inima voastră să fiți niște curvari sau orice altceva, căci acelea sunt gândurile voastre.

Dar gândurile lui Dumnezeu au fost Cuvântul Lui, care era cu El și în El, adică era Dumnezeu însuși. Apoi, Cuvântul S-a făcut trup, adică gândul lui Dumnezeu a fost exprimat. Prin aceasta, El a putut locui printre noi într-un trup de carne.

Acum, dacă voi aveți Viața veșnică, sunteți în Dumnezeu. Atunci nu mai ascultați nicio argumentare; nu acceptați niciun argument, ci credeți doar ce a spus Dumnezeu. Știți că Cuvântul Său este Adevărul și stați pe El. Argumentările înțelepciunii încearcă să vă facă să credeți că Cuvântul a spus ceva ce în realitate nu a spus.

Haideți să ne întoarcem din nou la Geneza 3.4, ca să vedem acest lucru:

„Atunci șarpele a zis femeii: „Hotărât, că nu veți muri!”

Vedeți ce face el? Încearcă să facă Cuvântul să sune cum nu este scris, dar Dumnezeu a spus clar: *„Veți muri...”* (Geneza 2.17b). Dar Satana a prezentat lucrurile înțelept, spunând: *„Hotărât, că nu veți muri!”* Vedeți? Așa face și astăzi înțelepciunea. Oh, frate, cum ne-am oprit noi la ea! Seminarile, școlile teologice și toate celelalte, sunt atributul înțelepciunii; acolo își are ea rădăcinile, încercând să facă Cuvântul lui Dumnezeu să spună ceea ce nu spune în realitate.

Eu provoc pe oricine să-mi arate crezul apostolic în Biblie; provoc pe oricine să-mi arate „cina sfinților” în Biblie. Și protestanții și catolicii o cred, dar lupta noastră nu

este firească, ci trebuie să aruncăm toate argumentările, să înlăturăm legăturile Satanei, acea creatură frumoasă.

El nu este acel fățarnic murdar. Oh, nu! Pe dinafară păcatul este de două ori mai frumos și mai plăcut decât Adevărul. Știați că păcatul este frumos? Câți bărbați și femei sunt trecuți de cincizeci de ani, printre noi? Ridicați mâna. Poate nu s-ar cuveni să le întreb pe femei, dar cred că s-ar cuveni să acceptăm cu toții adevărul. Aș vrea să vă întreb ceva. Ați observat că femeile de astăzi sunt mai frumoase decât cele din trecut? Dacă este așa, ridicați mâna. Sigur că da. Luați niște fotografii vechi și priviți la bunica cu cămașa lungă și cu coada de păr atârând pe spate. Nu era prea drăguță, nu-i așa? Dar priviți femeile de astăzi. Ele au rochii mulate pe corp, ceea ce permite să li se vadă toate formele (nu pot să facă o mișcare fără să păcătuiască), au fețele vopsite cu cosmeticele de la Max Factor, iar părul îl poartă ca fetițele. Dacă le privești, sunt cu adevărat drăguțe. De ce? Pentru că Satana știe cum să procedeze ca să le facă atrăgătoare, doar el este autorul frumuseții care naște păcatul.

Pământul însuși este un pânțec. Unde Și-a semănat Dumnezeu semințele? Într-un pânțec. Și ce face omul? Exact ceea ce face Diavolul: dacă poate, deformează, denaturează, acel rod.

Diavolul a produs prima încrucișare, aducând la suprafață acel copil denaturat. Dar dacă a făcut aceasta cu omul, la fel face și cu pământul. Cum? Hibridizând totul, a dat naștere unor creaturi cum n-au mai fost niciodată. Voi știți la ce mă refer. Acesta este motivul pentru care avem o creațiune deformată; o creațiune care va fi aruncată.

Toată lumea este afară din ordine. Totul este pe dos: apele sunt poluate, aerul este poluat, peste tot sunt gunoaie și putoare.

Un indian bătrân mi-a spus odată: „Omule alb, eu nu mai vreau să trăiesc! M-am săturat să lupt. Unde sunt copiii mei? Unde este soția mea? Înainte ca să veniți voi,

albii, cu femeile voastre, cu whisky-ul și cu păcatul vostru, noi trăiam în pace. Pământul era al nostru, pentru că Dumnezeu nouă ni l-a dat, dar voi ați venit și ni l-ați luat. Într-o zi veți da socoteală pentru aceasta.” Uitați-vă cum arată astăzi preria și frumoșii noștri munți. Peste tot sunt aruncate sticle de whisky, cutii de bere, și vezi numai păcat și murdărie. Toate locurile sunt pline de taverna și baruri. Marele deșert Reno din Nevada este plin de prostituție. Chiar și aerul este contaminat. Pădurile au fost tăiate, pe locurile unde au fost ele, înălțându-se astăzi, tot felul de lucruri murdare, iar frumoasele flori din prerie au fost și ele contaminate.

Întreaga lume va trebui exterminată, pentru că toată creația este pervertită. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu va arde totul și va începe totul de la început. Așa este.

De ce s-au întâmplat toate acestea? Din pricina unei ființe care a lăsat jos doar o părticică din Cuvântul lui Dumnezeu. Din cauza ei, întregul pământ geme. Da, Biblia sună că și „*natura*” (firea) *suspină și suferă durerile nașterii, așteptând acea zi măreață a eliberării, când vor fi descoperiți fiii lui Dumnezeu.*” (Romani 8.22,19).

Copacii se străduiesc în zadar. Florile încearcă să-și aducă frumusețea și parfumul pentru noi, dar ele gem și plâng, pentru că știu că ceva este pervertit, este greșit. „Pânțelele” nu poate aduce la suprafață acel rod desăvârșit, pentru că este pervertit. Pământul pute și este stropit de sânge nevinovat, iar Dumnezeu a spus că totul este o duhoare înaintea Sa, o murdărie. Intrați într-un WC public și vedeți cum pute și ce murdărie este acolo. Exact așa miroase lumea înaintea lui Dumnezeu. Întreaga lume este o murdărie, de aceea Dumnezeu o va rupe în bucăți.

„*Căci iată, Eu fac ceruri și un pământ nou*”, spune El în Isaia 65.17. De ce aceasta? Pentru că pânțelele lumii nu a născut mileniul, ci a născut un lucru pervertit. Motivul? A încercat să aibă înțelepciune. Nu am nimic împotriva oamenilor din Florida, dar știți ce am văzut când am trecut pe acolo venind spre Georgia? Ei și-au îngrijit foarte bine grădinile. Au mai multă grijă decât am eu de părul meu. Totul

este bine tuns, palmierii sunt bine îngrijiți, peste tot sunt iahturi moderne, dar necazul este că ei încearcă să aducă un mileniu fără pocăință, de aceea, pentru mine toate aceste lucruri nu înseamnă nimic. Mai degrabă, m-aș urca sus pe muntele din Columbia Britanică, să privesc la ceea ce a creat Dumnezeu și nu a fost atins încă de mâna omului. Desigur.

Uitați-vă la casele acelea mari din orașe. Eu le urăsc, dar știu că într-o zi totul va fi schimbat, iar lumea îl va da afară pe copilul ei nenorocit. În ordine. Credința se încrede în Cuvânt, pentru că în El nu este nicio greșeală.

Nu s-a întâmplat să-i auziți pe unii oameni spunând: „Ei bine, versiunea King James este revizuită și diferă puțin. De fapt, acolo nu spune chiar ca în alte traduceri.” Ați auzit așa ceva? Oh, Doamne! Lumea este contaminată cu ei, dar credința nu primește așa ceva. Ea crede că Dumnezeu poate păstra acea Carte intactă, astfel ca eu să pot trăi prin Ea. Dacă Dumnezeul care m-a creat și care mă va judeca, nu poate să-și păzească de greșeli Cartea, înseamnă că este un Dumnezeu foarte sărac. În ce mă privește, eu cred că fiecare Cuvânt din Ea este Adevărul. Da, domnilor. Tu trebuie să crezi așa cum este scris.

Unii spun: „Păi, nu are sens ca Dumnezeu să facă așa. Cum a fost posibil să ia viața unui om pentru simplul fapt că a pus mâna pe Chivot și nu era Levit?” Are sens, pentru că acesta este Cuvântul Său, și Cuvântul spune clar că numai Leviții puteau pune mâna pe Chivot. Aceasta vrea să ne arate că numai cei unși pot atinge Cuvântul. Toate aceste crezuri și organizații nu au nimic a face cu El. Numai Duhul Sfânt are un drept la acel Cuvânt, ceea ce înseamnă că oricine altcineva încearcă să-L atingă, va muri. Oricine îl nesocotește sau încearcă să-l învețe altfel decât cum este scris, va fi șters din Cartea Vieții. Vedeți?

Nu puneți mâna pe El! Stați deoparte! Credeți numai ce spune El! Nu luați ca adevărate cuvintele altcuiva, ci luați numai ce spune El. Stați pe Cuvânt! Nu uitați că dacă vă luați după altceva, veți muri!

Ce face credința? Ea crede așa cum este scris. În felul acesta Și-a păstrat Dumnezeu Cuvântul de-a lungul secolelor, până astăzi. Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu pentru mine, iar acest Cuvânt îmi dă o credință desăvârșită în corectitudinea Lui.

Tu nu poți lua o fată dintr-o casă de prostituție și să te căsătorești cu ea, doar pentru că ea îți spune: „Voi încerca să fiu o fată bună.” Nu poți avea încredere în ea. Nu ai pe ce să-ți bazezi încrederea. Cum ați putea lua o barcă găurită peste tot și să intrați cu ea în apă, spunând: „Are niște găuri, dar voi pune niște saci cu iarbă căci vor opri apa să intre și astfel am să trec râul fără probleme!” Eu n-aș folosi o asemenea barcă, dacă am la dispoziție o barcă bună, care se află chiar lângă ea.

Atunci de ce am accepta niște teologii făcute de mâna omului, toate pline de găuri, care s-au dovedit că sunt greșite, și să nu acceptăm Cuvântul lui Dumnezeu care a trecut prin toate furtunile grele? El va fi la fel de sigur întotdeauna, pentru că Biblia spune clar că: *„Cerul și pământul va trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35). De ce? Pentru că ele sunt veșnice; au fost de la început. Ele au venit la exprimare ca să arate gândul lui Dumnezeu. Deci Cuvântul era exprimarea lui Dumnezeu, care S-a descoperit pe Sine în Fiul Său.

Acestea toate au început în Geneza, în capitolul seminței. De atunci există această luptă continuă dintre înțelepciune și credință. Înțelepciunea vine de la Diavolul și este pentru copiii lui.

Presupun că ați văzut cu toții oi și capre, dar știați că behăitul lor este atât de asemănător încât numai păstorul poate să-ți spună care este diferența? Un păstor adevărat poate să le deosebească behăitul, iar Isus a spus în Ioan 10.14: *„Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine.”* Vedeți?

Un păstor poate să-ți spună dacă cea care behăiește este o oaie sau o capră. De fapt, El însuși este o oaie. Și care este glasul Lui? Iată-L aici: este Cuvântul. Vedeți? Oile Lui nu vor asculta de cineva care spune: „Păi și eu am „glasul lui Dumnezeu”,”

ci vor ști că acela este Satana. Vom ajunge imediat la aceasta.

Am văzut că sămânța Cuvântului nu poate crește în sfera înțelepciunii, pentru că dacă credința se amestecă cu înțelepciunea, moare imediat.

Eva a ascultat dezmiertările Satanei și a luat înțelepciunea lui. De aceea scrie că „era plăcut la privit și de dorit să deschidă cuiva mintea.” (Geneza 3.6). Vedeți? Ea a simțit imediat ceva pentru el. Și ce s-a întâmplat? Ce i se întâmplă oricărei femei: de îndată ce ai cedat, totul se sfârșește acolo. Așa este.

Prin voia lui Dumnezeu, printr-un singur Cuvânt vorbit, ea ar fi putut deveni mamă, dar nu a avut răbdare să aștepte și a intrat într-o altă problemă. Ea a acceptat înțelepciunea ca venind de la Dumnezeu, de la Cuvânt, dar această înțelepciune era contrară Cuvântului. Dacă înțelegeți spuneți „Amin”. (Amin).

Dacă înțelepciunea este conform Cuvântului și produce ceea ce produce și Cuvântul, atunci vine de la Cuvânt, dar dacă este contrară Cuvântului și încearcă să găsească ceva care să adauge sau să scoată din El, înseamnă că acea înțelepciune este de la Diavolul. Și nu uitați: sămânța Duhului Sfânt nu se poate naște în sfera înțelepciunii. Cuvântul nu poate crește cu înțelepciunea lumească.

Eva trebuia să creadă Cuvântul așa cum i-a fost dat. Este adevărat? Ea nu trebuia să mai asculte de altcineva, nici să mai asculte pe cineva vorbindu-i despre Cuvântul care-i fusese dat. Ea trebuia să-l creadă cum îi fusese dat, căci dacă ar fi făcut aceasta, nu ar fi murit. Dacă cineva ia Cuvântul lui Dumnezeu exact cum este dat, și se ține tare de El, aceasta înseamnă Viață, dar dacă-l amestecă cu înțelepciunea vreunei organizații, va muri chiar acolo, așa cum a murit Eva. Așa s-a întâmplat la început și se va întâmpla de fiecare dată.

Dacă Dumnezeu ne va permite, vom dovedi aceasta cu Biblia. Eu am spus ceea ce cred că Dumnezeu a păstrat pentru mine – această Biblie – în felul în care mi-a dat-

o El. Eu nu doresc o altă înțelepciune, ci vreau să împlinesc tot ce scrie aici.

Nădărduiesc că nu vă voi răni prin ceea ce voi spune în continuare, dar dacă Biblia spune că trebuie să mă pocăiesc, înseamnă că trebuie să mă pocăiesc nu să fac penitențe (pedeapsă pe care o dă duhovnicul pentru ispășirea păcatelor, celui ce se spovedește).

Biblia spune să mă botez în Numele lui Isus Hristos. Acolo nu vrea să spună altceva; nu vrea să spună „Tată, Fiu și Duh Sfânt”, ci spune exact ceea ce scrie.

Voi spuneți: „Păi în Matei 28.19 scrie că trebuie să ne botezăm în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.” Este exact așa, altfel, atunci când Petru a spus să ne botezăm în Numele lui Isus Hristos, a primit o descoperire greșită, și nu numai el, ci toți ceilalți din Biblie. Tată, Fiu și Duh Sfânt sunt trei titluri sau atribute ale lui Dumnezeu, dar este un singur nume. Tu nu poți împlini Matei 28.19, până când nu ești botezat în Numele lui Isus Hristos, pentru că acesta este Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Întreaga Biblie dovedește aceasta. Toți din Biblie au fost botezați în Numele lui Isus Hristos și nu în cele trei titluri: Tată, Fiu și Duh Sfânt, cum fac cei de astăzi. De ce au fost botezați așa? Pentru că botezându-se în Numele lui Isus Hristos, au fost botezați de fapt, în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.

În ce-i privește pe cei care se botează în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, în realitate nu sunt botezați în niciun nume. De ce aceasta? Pentru că „Tată, Fiu și Duh Sfânt” sunt doar niște titluri, așa cum ar fi: reverend, predicator, doctor, tată, fiu, soție.

Poate ziceți: „Bine, dar nu are nicio importanță formula în care se face botezul.” Da? Atunci du-te și scrie pe cecul tău numai titlul pe care-l ai și nu-ți trece numele, apoi vei vedea ce se va întâmpla. Spune: „Voi semna cecul acesta cu numele de „casnică”. Vedeți? Aceasta ar avea tot atâta valoare ca și cum ai asculta Cuvântul dar nu ai vedea că descoperirea este chiar în fața ta. Vedeți? În ordine.

Voi trebuie să credeți așa cum este scris, așa cum a vorbit Dumnezeu, pentru că El nu Se poate contrazice pe Sine însuși. Satana vi l-ar putea prezenta ca o contradicere, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu se contrazice. Nu, domnule.

Aceste două surse vor crea o anumită atmosferă. Aș vrea să vă întreb ceva, fără să fac referire la nimeni. Dumnezeu să mă păzească să fac vreodată acest lucru.

Ați fost vreodată într-o biserică unde păstorul este mândru? Ei bine, adunarea lui va fi la fel. De ce? Din pricina atmosferei pe care o aduce el înăuntru.

Duceți-vă undeva unde păstorul spune: „Eu nu cred în vindecarea divină și în botezul cu Duhul Sfânt”. Dacă în acel loc va fi cumva vreun vultur, el va fi dat afară din grămada aceea de găini. Cu siguranță. El nu va putea sta acolo, căci este o pasăre de înălțime, nu una de curte. Da, domnilor.

Unde se învață credința într-o biserică, veți vedea că acolo este o atmosferă de credință. Oh, Dumnezeu să mă ajute să vă pot face să înțelegeți!

Acesta-i motivul pentru care oamenii vin printre sfinții care se roagă și cred. Pavel spunea că el nu a găsit pe nimeni în cetate cu o credință ca a lui Timotei. Ceilalți erau de prin organizații.

Când intrați în acea atmosferă, voi găsiți oameni care trăiesc prin credință și care spun: „Biblia este adevărul. Dumnezeu vindecă și astăzi!” Într-o asemenea adunare găsiți oameni care mărturisesc: „Am fost bolnav de cancer și Domnul m-a vindecat.” „Am fost orb, dar acum pot să văd!” Auzind așa ceva, străinii spun: „Despre ce vorbesc oamenii aceștia?” Ce este aceasta? Este Cuvântul făcut viu, pentru că acel grup de oameni a creat o atmosferă de credință.

Vedeți cât este de simplu Cuvântul, și totuși cât este de complex? Dar ce se

Întâmplă? Cunoștința vine și umbrește locul acela, spunând: „Nu se poate întâmpla așa ceva!” Vedeți voi, acolo unde cunoștința este predată în seminar, copiii mor, dar unde este predată credința, copiii trăiesc. Amin. Aceasta este diferența. Și nu uitați: există numai două posibilități: viața sau moartea.

Același lucru s-a întâmplat în grădina Eden. Așa s-a întâmplat cu cele două atmosfere. Când Eva a ieșit din atmosfera corectă, creată de Cuvântul lui Dumnezeu, și a intrat în atmosfera greșită, a murit. Înțelegeți? Și acest lucru se întâmplă de fiecare dată.

Dacă atmosfera din biserica voastră este contrară Cuvântului, oh, copile, ai o singură șansă ca să trăiești: părăsește acea atmosferă și du-te acolo unde se crede tot Cuvântul!

Vedeți, când trebuie să vorbesc despre aceste lucruri, sunt nevoit să înțep și să vă frig puțin. Asta este ca și cum ai înfiera un vițel. Mie nu-mi plăcea să fac acel lucru, pentru că bietul animal fugea înapoi și încolo, așa că nu știai dacă l-ai prins sau nu. Când în sfârșit era legat și trântit jos, era însemnat pe piele cu fierul încins. Oh, frate! Arăta îngrozitor. Când era eliberat, se ridica, alerga, lovea cu copitele și mugea, dar din momentul acela, se știa clar cui aparține. Așa este.

Ei știau de care pășune aparțineau, așa că acel semn nu era o joacă, ci era o treabă cât se poate de serioasă.

Prin urmare, haideți să ardem și noi, chiar dacă doare.

Acum priviți. Satana putea dovedi științific, prin înțelepciunea lui, că solul pe care urma să-l dea rasei umane, în care să crească, are vitamine. Singur că da. El putea dovedi aceasta științific. De altfel, ei pot dovedi aproape totul cu știința. Are vitamina „P”, plăcere și popularitate. Aceasta este înțelepciunea pământului lui. Toată priceperea lumească, poze, dans... „Dă-i drumul înainte, căci este în regulă.

Nu este nimic rău în aceasta.” Desigur, vedeți?

Popularitate: „Păi, biserica noastră este cea mai mare din oraș!” În ordine.

Tot el are și vitamina „B”: „bunul simț al realității”; are vitamina „R”, care este „raționamentul”. Da, el poate raționa, dar ați văzut că aceasta nu funcționează.

Are vitamina „F”: frumusețe. Satana este frumos; păcatul este frumos, și după ce începe, păcatul devine tot mai frumos și mai frumos. Cât de frumoase sunt femeile noastre, astăzi. Cât de frumoasă este Florida de astăzi în comparație cu cea din trecut, care arăta cum o crease Dumnezeu! Vedeți? Totul are frumusețe. Câți dintre voi știu că Satana este o frumusețe, că el dorește frumusețea și că-și face împărăția tot mai frumoasă?

El are și vitamina „M”: modern. Oh, tu vei fi modern! Ia numai cunoștința lui și află dacă crezi sau nu acele lucruri. Apoi acea vitamină va crește în tine, iar cineva se va ridica și-ți va împărtăși cunoștința lui. „Oh, noi vom face o catedrală frumoasă, dar nu putem permite acelor manifestări (vorbire în limbi, strigăte și plânset) să pătrundă înăuntru, căci ce va spune primarul sau comitetul, dacă le-ar vedea?” Oh, desigur, asemenea manifestări nu sunt moderne! „Noi trebuie să fim moderni!” Dar, aceasta este înțelepciunea Satanei. Aceasta crește el. Acestea sunt vitaminele din pământul lui: „Duceți-vă înaintea, Izabelelor!” Vedeți? Ei au crescut cu acele vitamine „M” și „R” – modernism și raționament.

Dar ce se întâmplă? De îndată ce apucați să creșteți acel pământ, sunteți morți față de Cuvânt. Voi trebuie să refuzați mai întâi Cuvântul, ca să puteți crește în acel sol. Vedeți? Singura cale prin care poți fi un păcătos, este să negi Cuvântul lui Dumnezeu. Ce este păcatul? Necredința. Necredința în ce? În Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți? Mai întâi trebuie să negi Cuvântul.

Mai am notate aici încă vreo zece „vitamine”, dar am uitat să vă vorbesc despre

una foarte importantă, și anume despre vitamina „M”, care este moartea. Ei sunt adunarea cea mai de seamă, cu oamenii cel mai bine îmbrăcați și femeile cele mai moderne. „O”, spun ei, „nu credem că Dumnezeu le condamnă pe femei pentru că vor să arate bine! Ce dacă au părul scurt și folosesc machiaj?” În Biblie a fost una care a făcut așa și au mâncat-o câinii, deci, gândiți-vă bine! „Păi nimeni nu poate trăi exact după Biblie!” Oare? Isus a spus că „*Omul trăiește cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4). Este adevărat? Dacă cineva spune altceva, cuvântul lui este minciună, dar Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul. (vezi Romani 3.4).

Sămânța Cuvântului nu poate crește într-un astfel de pământ „modern” și „îngrășat” cu vitaminele pe care le-am enumerat mai sus.

Știți ce s-ar întâmpla dacă cineva ar merge într-o asemenea biserică modernă, iar Duhul lui Dumnezeu ar veni peste el și l-ar face să strige: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia!”? L-ar face pe predicator să-și înghită predica. Mi-l pot imagina pe acel om din bancă, spunând „Amin”. Știți ce ar urma? Toate acele gâturi s-ar lungi în toate părțile să vadă cine a tulburat liniștea. Apoi, în câteva minute, predicatorul le-ar spune diaconilor, iar aceștia te vor arunca afară. Vedeți? Cuvântul nu poate crește într-o asemenea biserică. Nu, nu!

Satana vine și-și împrăștie veninul, chiar din vârf, încercând să ucidă orice germene de viață. „Oh”, spun ei, „noi știm că în oraș este un grup de oameni care cred că Dumnezeu vindecă. În ce ne privește, noi credem că Dumnezeu ni i-a dat pe doctori ca să vindece!”

Aș vrea să întrebați un medic bun și sensibil dacă este sau nu un vindecător. Știți ce vă va răspunde? „Nu, domnule. Eu pot să scot dintele, dar nu pot vindeca gingia.” Așa este.

„Pot pune gipsul pe mână, dar nu pot vindeca ruptura.” Cu siguranță că nu, pentru că Dumnezeu este Vindecătorul. Cum credeți că va crește ceva într-o asemenea

atmosferă? Cum va putea crește sămânța Cuvântului într-un astfel de pământ? Nu, ea nu poate crește într-o atmosferă de necredință.

Spre deosebire de înțelepciune, credința are o singură vitamină. Ea nu are niciun fel de amestecuri, ci crește într-o singură vitamină: „Cuvântul”. Acesta este singurul mediu în care poate crește credința. Mai mult, este o singură cale sau posibilitate ca ea să crească: credința în Cuvânt; dar nu doar o parte a Cuvântului ci trebuie să crezi tot Cuvântul. Vitamina credinței este alcătuită din câteva litere: „V-i-a-ț-ă”. Credința are vitamina „**V**” – „**Viața**”, în timp ce înțelepciunea le are pe toate celelalte, cu ajutorul cărora se argumentează. Credința are doar atât: „Viața”, pentru că „*cuvintele pe care vi le spun Eu, sunt duh și **Viață**.*” (Ioan 6.63). Și nu doar atât, ci: „*Cuvântul Tău este adevărul.*” (Ioan 17.17); Cuvântul este „*calea, adevărul și viața.*” (Ioan 14.6). Vedeți?

Cuvântul „**Zoe**” înseamnă „**Viața lui Dumnezeu**”. Deci credința poate lucra numai dacă tu auzi Cuvântul și crezi că este cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci, ea crește în acea „Zoe” și produce ceea ce a spus Cuvântul.

Cum a făcut Dumnezeu lumea? Credeți că lumea era în gândurile Lui? Sigur că era; trebuia să fie. Poate ziceți: „De unde a luat El toate lucrurile acestea?” Oh, cum puteți să argumentați cu Dumnezeu?

„De unde ai luat, Doamne, acel material din care ai făcut munții?” „*Din nimic.*”
„De unde ai luat gazele, Doamne? Cum a apărut apa, care are formula H₂O? De unde ai luat hidrogenul și oxigenul?” Vedeți? Nu are sens să punem asemenea întrebări. Ce a spus Dumnezeu? Totul era în gândurile Lui, iar gândurile lui Dumnezeu sunt Cuvântul, înainte de a fi exprimat. Astfel, când gândul Lui a fost exprimat, a ieșit Cuvântul: „*Să fie...!*” și imediat a venit la suprafață acel lucru. Asta-i tot. Acolo se odihnește credința.

În Evrei 11 ni se spune că: „*Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin*

Cuvântul lui Dumnezeu...din lucruri care nu se văd." (v.3).

Deci, prin credință, noi înțelegem că Dumnezeu a exprimat Cuvântul, a vorbit și lumea a venit la existență. Imediat ce El a rostit Cuvântul, ceea ce a spus, a venit la viață.

Poate spuneți: „Eu cred aceasta, frate Branham.” Dacă crezi în inima ta, atunci exprimă-te, spune: „Eu cred”, apoi nu mai schimba nimic. Stați pe Cuvânt! Uitați-vă ce va crește acolo: El va produce Cuvânt, pentru că este credință. Vedeți?

Înțelepciunea vă îndepărtează, dar credința vă aduce la El. Vedeți aceasta? Credința taie orice crez făcut de oameni, taie orice învățătură teologică; le doboară pe toate. Toți acești profesori cu doctorate trebuie să meargă la școală și să învețe, dar copiii lui Dumnezeu sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu, nu de înțelepciunea de la seminar. Așa este. Amin.

Nu-i de mirare că cei ce sunt învățați de seminar nu cred nimic. Acolo nu este nimic în care să crească. Sunt doar acele vitamine: „B” - beții; „P” - plăceri și așa mai departe. Cum ar fi posibil ca Cuvântul să crească între vitaminele pe care le neagă? Căci este scris: *„Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El.”* (1 Ioan 2.15). Vedeți? Deci, cum ar putea crește Cuvântul lui Dumnezeu cu astfel de vitamine? Nu se poate.

Ca să poată crește o sămânță, este nevoie ca pământul să fie bun. Nu pe orice fel de pământ se dezvoltă orice fel de bob. De exemplu, solul nisipos are mai puține vitamine decât solul în care crește grâul. Dar vedeți, buruienile cresc aproape peste tot, în orice fel de sol. Este adevărat? Tot așa, vechile buruieni denominaționale, vor crește peste tot. Dar vă spun ceva, fraților. Dacă vreți să produceți roadele Vieții, să știți că ele vor ieși numai din Cuvânt. Așa este. Nu-i de mirare că ei nu cred. Ei nu au în ce să trăiască.

Isus a vorbit despre acest lucru în Matei 13. Haideți deci, să deschidem acolo și să citim „Pilda semănătorului”.

„În aceeași zi, Isus a ieșit din casă, și ședea lângă mare.

O mulțime de noroade s-au strâns la El, așa că a trebuit să Se suie să șadă într-o corabie; iar tot norodul stătea pe țărm.

El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde, și le-a zis: „Iată, semănătorul a ieșit să semene.

Pe când semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum, și au venit păsările și au mâncat-o.

O altă parte a căzut pe locuri stâncoase, unde n-avea pământ mult: a răsărit îndată, pentru că n-a găsit un pământ adânc.

Dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentru că n-avea rădăcini, s-a uscat.

O altă parte a căzut între spini: spinii au crescut, și au înecat-o.

O altă parte a căzut în pământ bun, și a dat rod: un grăunte a dat o sută, altul șaizeci, și altul treizeci.

Cine are urechi de auzit, să audă.”

Vedeți? Cine are urechi, nu înțelepciune. În ordine. Acum observați. Când a fost

predicat Cuvântul, sămânța a fost împrăștiată, iar o parte a căzut lângă drum. Este la fel ca și cum aș arunca apă pe spatele unei rațe – toată s-ar scurge jos.

Altă parte din semințe, au căzut în locuri stâncoase. Sămânța care a căzut acolo, a găsit doar puțin praf, care a acoperit-o, dar pentru că n-a avut pământ în care să-și înfigă rădăcinile, s-a uscat. Acum, vă voi ilustra puțin acest lucru, ca să înțelegeți mai bine. Nădăjduiesc că nu voi răni pe nimeni.

Această sămânță este Biserica Catolică. Ei spun că au fost zidiți pe Stâncă, iar eu sunt de acord cu aceasta, dar necazul este că nu au niciun pic de pământ în care să crească. Din cauza aceasta, nu au putut produce nicio vitamină din Biblie, pentru că nu cred în ea. În loc de Cuvânt, ei au o dogmă religioasă.

Sămânța a căzut pe Stâncă – ei au o super înțelepciune. Da, fraților, ei au totul într-un mod „super”. Astfel, prezintă totul psihologic: au clădiri mari și oameni îmbrăcați. Poate ați auzit cu toții mărturia acelei călugărițe. De fapt, eu însumi am văzut, când am fost mai demult în Mexic, acele gropi cu var, în care fuseseră aruncați copiii pe care-i avuseseră preoții de acolo cu călugărițele. Acele lucruri au făcut ca mișcarea comunistă să ia o mare amploare în acea țară. Să nu vă temeți de comunism, căci Dumnezeu se folosește de el. Eu nu cred în comunism pentru că vine de la Diavolul, dar Dumnezeu îl folosește la fel cum s-a folosit de împăratul Nebucadnețar, care a venit și a dus Israelul în robie. Dumnezeu S-a folosit de acea putere a Satanei, ca să se răzbune pe copiii lui Israel, care deveniseră neascultători. Așa spune Biblia.

Tot așa se folosește acum de această curvă satanică, dar Biblia spune că ea va fi arsă în foc. Da, această sămânță a căzut pe stâncă, dar a murit pentru că nu avea destul pământ ca să poată crește.

O altă sămânță a căzut în pământul protestant, dar a fost înăbușită. Da, ei au înăbușit lucrarea Duhului spunând: „Zilele minunilor au trecut! Așa a spus doctor Cutare sau Cutare.” Ei au scos afară Duhul și au luat înțelepciunea. Vedeți?

Duhul Sfânt a căzut în zilele lui Martin Luther; Duhul Sfânt a căzut în zilele lui John Wesley; Duhul Sfânt a căzut la începutul mișcării pentecostale, dar ce au făcut denominațiunile? L-au înăbușit prin înțelepciunea lor. Ce au înăbușit? Sămânța. Ce este sămânța? Cuvântul. Cum? Spunând: „Nu înseamnă asta ci cealaltă.” Vedeți?

Eu am discutat cu foarte mulți bărbați care erau sinceri, subiectul lor fiind tema botezului. Știți ce mi-au spus? „Frate Branham, dacă facem acest lucru, vom fi dați afară din biserică.” „Ce este mai important pentru voi”, i-am întrebat eu, „Cuvântul lui Dumnezeu sau biserica voastră?”

Vedeți? Dacă stați mai departe în acel praf al denominațiunilor, nu puteți merge mai departe. Este imposibil, pentru că ele neagă Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce demonstrează că se bazează pe înțelepciunea omenească.

Metodiștii, baptiștii, anglicanii, pentecostalii și toți ceilalți, vor forma o confederație a bisericilor, care va fi chipul fiarei. Ea va avea aceeași putere pe care a avut-o la început și-i va prigoni pe sfinți exact cum a făcut-o la început Biserica Romană. Aceasta se pregătește chiar acum, de aceea Cuvântul a fost semănat pretutindeni, iar avertismentul Lui este: „Depărtați-vă de acele lucruri! Ieșiți din mijlocul lor!”

Înțelepciunea lor L-a înăbușit pe Duhul Sfânt și L-a scos afară. Lăsați-mă să vă dovedesc aceasta cu Biblia, căci acest lucru este scris în Apocalipsa 3, unde este vorba de epocile Bisericii. Isus a fost dat afară din biserică Lui, așa că acum stă la ușă și bate, căci vrea să intre. El spune în Apocalipsa 3.20: *„Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.”* Dar nimeni nu l-a deschis ușa, căci ei L-au dat afară. Vedeți?

Dar o parte din sămânță a căzut în pământ bun, în vale. Acolo găsești apă și cel mai bun pământ; și tot acolo crește cel mai frumos crin. În ordine.

Altă sămânță a căzut în valea prigoanelor, în mijlocul celor mai grele prigoniri și

Încercări, cei ce o purtau, fiind numiți în toate felurile.

Mie nu îmi place cum l-au numit pe Crinul din vale – l-au spus Beelzebul, ca să râdă de El. Dar să nu uitați: în această vale, curg râuri de apă vie. Dați-mi voie să vă citesc Psalmul 1 și atunci veți vedea ce este în această vale:

„Ferice de omul care nu se duce la sfatul (la înțelepciunea... Amin, amin!) celor răi (Amin, amin!), nu se oprește pe calea celor păcătoși, și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori!

Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului (în Cuvânt), și zi și noapte cugetă la Legea Lui! (la Cuvânt)

El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă (Ce este acest izvor? Un singur Duh din care curg nouă daruri duhovnicești, nouă râuri de apă vie, vedeți?), care își dă rodul (roadele Duhului) la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe, duce la bun sfârșit.”

Vedeți? Altă sămânță cade în vale, acolo unde sunt acele râuri. Și ați observat? Vreau să vă arăt altceva. Cum a ajuns acel pom lângă izvor? „*El este ca un pom sădit...*” Cum s-a făcut aceasta? Prin alegerea mai dinainte. Acel gând al lui Dumnezeu care a fost înainte de întemeierea lumii, l-a plasat acolo. Nu a fost scos prin faptul că a avut șansă sau noroc, ci a fost sădit acolo, hotărât mai dinainte. Sădit unde? Lângă Izvorul apei vieții. Oh, rădăcinile lui nu se vor usca! Aleluia!

„Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.” „Eu îl voi învia în ziua de apoi.” (Ioan 1.25b și 6.44b). Așa este. El a fost hotărât mai dinainte ca să fie acolo; a fost hotărât să prindă acel Cuvânt, când a fost semănat. Sămânța a fost semănată.

Să știți că sunt mai multe feluri de a sădi un pom, iar acest pom despre care am

citit, nu a fost doar înfipt în pământ, ci a fost sădit acolo. Rădăcinile lui au găsit suficient pământ ca să crească, iar când au dat de apa izvorului, pomul a început să rodească Viața, Duhul, care spunea: „*Sunt nouă daruri duhovnicești*”. Și pomul răspundea: „Amin”. „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci!” „Amin.” „El vindecă și astăzi, așa cum a făcut întotdeauna.” „Amin, amin, amin.”

Vedeți, el este plantat acolo unde curg râuri de apă vie, așa că nu-i de mirare că nu se usucă. El nu poate muri, căci Curentul de Viață îl ține roditor. Așa este. El își trage Viața din apă, din râurile Vechiului și Noului Testament. Amin. De acolo se hrănește. Oh, fraților! Il veți iubi voi? (Amin). Îl veți lăuda? (Amin). Vă veți închina Lui? (Amin, amin, amin.)

Da, domnilor. Oh, mie îmi place aceasta! Vouă nu? Sigur că da. El „*își dă rodul la vremea potrivită*.” Ce fel de roade? Geneza 1.11: „*...să facă rod după soiul lor...*” Ce fel de roade? Ale cui roade? Ale Lui. Și care este acest rod? Biblia. Toate roadele sunt acolo: dragostea, bucuria, puterea, Duhul Sfânt, vindecarea divină, toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt în Biblie. Acestea sunt roadele Lui.

Vedeți? Deci, dacă pomul este sădit într-un pământ bun, în credință, ce roade va aduce el? Să nu uitați că cea care-l ajută să crească este credința. Amin. Și ce va rodi? Ioan 14.12: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...*” De ce? Pentru că poartă același Cuvânt. El era Cuvântul, este adevărat? Și ce a spus Cuvântul?

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” (Ioan 15.7).

Nu demult, am vorbit cu fratele Evans. El conduce foarte departe ca să vină aici. Și când a fost ultima dată, și-a pierdut mașina, mai bine zis, i-a fost furată, în timp ce se afla la Miller's. Și-a uitat cheile în mașină, iar cineva care a văzut aceasta, i-a furat-o. Tot ce avea la el, era în mașină.

Fratele a venit la mine acasă împreună cu fratele Fred și cu fratele Tom. Când eu am intrat, fratele Evans plângea asemenea unui copil căruia i s-a luat bomboana din mână.

Văzându-l, am spus: „Haideți să ne rugăm.” Am îngenuncheat, iar eu am spus: „Tată, eu vin la Tine, în Numele Domnului Isus. Aici stă un om care are mâinile lovite cum repară mașinile, ca să câștige banii necesari să vină în fiecare duminică câte 1.500 de mile, pentru a auzi Cuvântul Tău. El are și o mulțime de copii de hrănit. Numai ca să vină până aici, el are nevoie de șaptezeci și cinci de dolari. Tată, el a venit aici ca să asculte Cuvântul Tău, dar iată că un om rău i-a furat mașina. Doamne, Te rog să-i dai mașina înapoi, în Numele lui Isus Hristos.”

Ce am făcut eu prin această rugăciune? Am pus înaintea lui Dumnezeu acel Cuvânt făgăduit și l-am pecetluit cu Numele lui Isus. Ce a urmat? Imediat am văzut desfășurarea unei vedenii: un bărbat tânăr, care odată a fost creștin, cu o cămașă galbenă pe el, era hoțul. Dar am văzut că a fost atins de Cuvânt: „Tu nu faci bine! Vei fi prins și pedepsit pentru fapta ta, așa că ia mașina și du-o înapoi.” Le-am spus fraților să mai stea puțin, până când tânărul va aduce mașina înapoi.

L-am întrebat pe fratele Evans: „Ai avut rezervorul plin?”

„Da”, a răspuns el. „Nu vei avea nimic stricat la mașină, numai că rezervorul va fi doar pe jumătate cu benzină.” Când au plecat de la mine, au găsit-o exact cum spusese Domnul. Ce era aceasta? Cuvântul S-a dus și l-a prins pe făptaș.

Nu mult timp după această întâmplare, un om a mers și a cumpărat de la fratele o mașină, dar nu i-a plătit-o. Imediat, m-a sunat și mi-a spus ce i s-a întâmplat. Auzindu-l, mi-am zis: „Sărmanul, are o pagubă de 400 de dolari. Mă voi ruga.” Și am trimis Cuvântul. El l-a găsit pe acel om în camionul lui. Nu fusese niciodată creștin și a râs când i s-a spus să meargă la biserică, spunând că atunci când predicatorul vorbește, el se uită după blonde frumoase. Da, acesta este diavolul.

Vedeți, fratele Welch a avut tot timpul în față Cuvântul care-i spunea: „Va fi bine.” Și Cuvântul S-a dus după făptaș. De ce? Pentru că „*Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân cuvintele Mele în voi, cereți ce vreți...*” (Ioan 15.7).

Băiatul fratelui l-a urmărit pe hoț, apoi i-a luat numărul mașinii și s-a întors la fratele Wood. Ei au sunat ca să afle unde era acel om și li s-a spus că este în Bowling Green.

Dumnezeu știe că eu nu am auzit nimic despre acel om, dar săptămâna trecută, după ce am predicat aici, m-am dus să-mi schimb hainele căci urma să plec în Florida, la fratele Welch. Când am urcat în mașină, l-am văzut pe omul acela și am spus: „Noi mergem prin Bowling Green.” Eram sigur că el este acolo. Apoi, în timp ce mergeam mai departe, el mi-a zis: „Frate Branham, ai spus Bowling Green?” „Da”, am răspuns eu. „Păi, am să merg și eu acolo, ca să-l caut pe cel care mi-a luat banii.”

Vedeți? El avea de făcut ceva, căci așa arăta vedenia, dar eu nu i-am spus nimic. Am procedat la fel ca Isus, când le-a spus Mariei și Martei: „*Dați piatra la o parte!*” Vedeți? Păi, El era Dumnezeu, așa că putea spune pietrei să se dea la o parte și s-ar fi dat, dar era nevoie să facă și ele ceva.

De ce credeți că a stat și a privit peste recoltă? Credeți că era Domnul secerișului? El le-a spus ucenicilor Săi? „*Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui.*” (Matei 9.37-38). Cu alte cuvinte, El spunea: „Rugați-Mă să fac ceea ce urmează să fac.”

Noi suntem Biserica, dar avem și noi ceva de făcut. Aici este Evanghelia, dar ce folos am avea, dacă am veni aici și nu am predica-o? Trebuie să facem și noi ceva. Trebuie să facem și noi un efort. Poate ziceți: „Păi, eu știu că Dumnezeu poate vindeca, dar nu știu ce să fac.”

Ridică-te și fă din Cuvântul Lui cuvântul tău. Crede-l și nu umbla după argumentări. Crede-l pur și simplu, căci atunci vei intra în atmosfera de credință și vei primi ceea ce ceri. Trebuie să se întâmple.

V-ați gândit vreodată ce s-a întâmplat când a înviat cineva din morți? Voi știți de băiețelul din Finlanda, care a fost înviat. Duhul îl părăsise, deci Cuvântul trebuia să intre în acel spațiu, să ia sufletul lui și să-l aducă înapoi. Vedeți? Cum poate face El aceasta? Simplu: pentru că este Cuvântul care vindecă bolnavii și învie morții. Dar cum o face? Vedeți, trebuie să fie un Cuvânt, deci este nevoie ca cineva să pronunțe acel Cuvânt. El a arătat vedenia și trebuia să se întâmple întocmai.

Băiatul zăcea acolo și totul în jur era întocmai cum arătase El cu doi ani în urmă. Eu am spus: „Tată ceresc, în țara mea, Tu mi-ai spus, cu doi ani în urmă, că acest băiat va învia din morți, de aceea, pe baza Cuvântului Tău făgăduit, care spune că *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede...”*, pe baza cuvintelor spuse de Tine atunci când i-ai trimis pe ucenici să vindece bolnavii, să învieze morții, să scoată dracii și să ridice orice neputință, și pe baza vedeniei pe care mi-ai dat-o și în care mi-ai arătat că acest copil va veni la viață, poruncesc ca acest copil să revină la viață! Moarte, tu nu îl mai poți ține, pentru că eu vin împotriva ta cu Cuvântul Domnului!”

Vedeți, nu cu cuvântul meu, ci cu Cuvântul Domnului; pentru că nu eu sunt Cuvântul, ci El. O singură persoană putea fi Cuvântul și aceea este „Isus”. El era Cuvântul viu al lui Dumnezeu, venit la suprafață prin nașterea dintr-o fecioară.

În ce mă privește, eu sunt născut prin păcat, sunt rezultatul unirii dintre un bărbat și o femeie, de aceea trebuie să mor, de aceea trupul acesta trebuie să moară.

Dar cu Isus nu a fost așa. El era Cuvântul; El s-a născut dintr-o fecioară. Ea a fost incubatorul, dar El era Dumnezeu. Acolo nu s-a produs niciun act firesc, ci El era Cuvântul.

Prorocii nu au fost Cuvântul, dar Cuvântul Domnului a venit la ei. Înțelegeți? Iar astăzi este la fel. Când a venit Cuvântul referitor la acel băiețel, ce era El? O vedenie. Ce a fost cu privire la acel urs? Dar în celelalte cazuri? Vedenii, care sunt Cuvântul Domnului. Ce fac ele? Ne țin acolo. Vedeți, era nevoie ca eu să vorbesc acel Cuvânt. Era nevoie să spun: „Moarte, dă-i drumul înapoi, în Numele lui Isus Hristos.” Trebuia ca eu să pronunț acele cuvinte. Și ce a făcut Cuvântul? L-a prins pe acest băiat, așa cum l-a prins pe cel de la Bowling Green, care a furat mașina. El a prins acel suflet micuț și l-a adus înapoi în trup, exact cum a arătat vedenia. Cine face aceasta? Credința, nu înțelepciunea. Înțelepciunea îți spune că nu se poate, dar credința dovedește că s-a făcut. Așa este. Credința arată că El este același ieri, azi și în veci. În ordine.

Să ne grăbim puțin, căci se face târziu.

Deci fiecare rodește după soiul lui. Ioan 14.12 spune că *„cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”*

Cineva zice: „Acestea sunt semnele pe care le face El?” Să vedem.

Într-o zi, Isus a intrat într-o casă unde singura fiică a acelui om era moartă. Probabil că murise cu câteva ore înainte de sosirea lui Isus acolo, așa că se făceau deja pregătirile pentru îmbălsămare. Isus a pășit în camera unde zăcea ea și unde toți plângeau și se tânguiau. I-a scos pe toți afară, după care a privit spre Petru și Ioan și le-a zis: *„Veniți aici, căci știu că voi credeți.”* Apoi, a privit spre tatăl fetei și i-a zis: *„Dacă crezi, poți să vii și tu după Mine.”* Atunci mama fetei a spus: *„Doamne, eu cred.”* *„Vino și tu!”* a spus El, după care s-a întors spre fetiță și a strigat cu glas tare: *„Talita cumi!”* (Adică: *„Fetiță, scoală-te, îți zic!”*). Aleluia! El nu a mai trebuit să se roage, căci era Cuvântul, dar eu trebuie să mă rog dacă văd vedenia, pentru că deși Cuvântul este deja înfăptuit, este nevoie să înțeleg ce-mi spune Dumnezeu prin ea, iar după ce am înțeles-o, trebuie să pronunț Cuvântul. Eu trebuie să spun ce spune El, dar Isus era Cuvântul. Amin.

„Fetițo, scoală-te, îți zic!” A prins-o de mână și asta a fost tot. Dar nu uitați că El a spus: „Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”

Vedeți? Astfel de roade nu veți găsi printre aceste denominațiuni. Cum ar fi posibil să le găsiți? Cum ar fi posibil ca adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu să crească printre acele capete tunse, printre pantaloni scurți, printre fumători și bețivi? Cum ar fi posibil așa ceva, când ei iubesc mai mult plăcerile lumii decât pe El? Cum poate intra acolo dragostea lui Dumnezeu? Cum ar putea crește sămânța lui Dumnezeu într-un asemenea mediu? Nu, nu este posibil. Ea nu va putea face niciodată rădăcini; nu va putea rodi Viața Lui, ci se va ofili și va muri. Da, domnilor.

Dar ei sunt deștepți. Sunt de două ori mai deștepți ca alte categorii. Siguri, deștepți, educați, înțelepți, exact cum a fost Eva.

Ar putea trăi oare sămânța de crin într-una din aceste denominațiuni uscate? Cum ar fi posibil acest lucru, când ea are nevoie de apă? Apa este Duhul. Ei au o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea Duhului, vedeți? Astfel, chiar dacă Cuvântul cade peste ei, nu poate să crească. De ce? Pentru că asemeni Evei, ei au acceptat înțelepciunea Satanei. Dar Cuvântul vine și cade peste ei. Sigur că da. Ei pot să asculte Cuvântul predicându-se. Ați văzut cum stau ei în biserică? Nu fac nicio mișcare. Le predici la femei că nu mai au voie să-și taie părul, dar an după an, le vezi tot cu părul scurt. Le predici bărbaților despre fumat, dar ei merg înainte la fel. Este exact cum ai turna apă pe o găscă.

Știți ce spun acești iubitori de plăceri lumești? „Păi, să facă mai întâi el, apoi voi face și eu.” Oh, ție să nu-ți pese de ce fac ceilalți! Este datoria ta să urmezi Cuvântul lui Dumnezeu, fără să privești la ce fac ceilalți. Așa este. Chiar dacă Cuvântul cade peste ei, El nu va putea crește din cauza înțelepciunii Satanei. În felul acesta ei ajung un pustiu denominațional. Ei nu pot crede Evrei 13.8 deși din gură spun: „Oh, sigur că credem!”

Dacă credeți cu adevărat, atunci arătați-mi roadele. Vreau să le văd. Vreau să văd

biserica în care predici, făcând roadele bisericii primare. Dar voi ați sucit botezul, ați sucit dovezile, ați luat niște crezuri în loc să luați Cuvântul. Să știți însă, că Satana poate interpreta orice dovadă pe care o aduceți, dar nu poate produce Cuvântul. Cu siguranță. Acesta este singurul lucru care-l arde, de aceea nu se poate atinge de El.

Priviți la Cain și Abel. Amândoi erau sinceri, dar Cain a lucrat prin înțelepciune ca și biserica mamă, Eva, aducând o jertfă frumoasă alcătuită din florile câmpului și roadele acestuia. El spunea: „Cu siguranță Dumnezeu va privi la altarul meu frumos, căci l-am decorat foarte atrăgător.” Exact așa este decorat acum de Paște. Ei vor cheltui milioane de dolari ca să-și împodobească altarele cu flori de Paște, dar altarul nu a fost făcut pentru flori ci pentru sacrificiu.

Poate spui: „Omenii pot să fie sinceri și totuși să meargă greșit.” Sigur că da. Un om poate lua arsenic, sincer, gândindu-se că ia ulei de castor sau ceva de felul acesta. Vedeți? El este sincer.

Femeile din triburile africane, își sacrificau copilașii aducându-i jertfă „zeului aligator”. Sunteți voi atât de sinceri? Nu. Chinezii își zdrobeau oasele pentru „zeii bucătari”, iar mahomedanii umblă prin foc, își introduc cărbuni aprinși în gură și își cos gura.

Am o statueta mică, o figurină care înfățișează un preot de-al lor, care și-a pus un băț în gură, apoi lanțul cu care este legat bățul, este înfășurat în jurul corpului, legând mâinile și picioarele. El nu poate bea, nu poate vorbi, nu poate mânca, nu poate face nimic până moare. Ați văzut vreun creștin care să facă asemenea sacrificii? Voi nici măcar nu credeți Cuvântul adevărat.

Noi vedem și astăzi același duh de înțelepciune, care spune: „Păi, dacă construim o denotațiune mare, vom fi primiți cu siguranță de Dumnezeu”, dar El nu va primi nimic altceva decât Cuvântul Său.

Poate ziceți: „Frate Branham, noi trimitem afară o mulțime de lucrători în fiecare an. Programul misionar de anul trecut ne-a costat o sută de mii de dolari.” Frate, până nu acumulezi acest Cuvânt și nu te întorci la El, ești cât se poate de mort. Stai pe acest Cuvânt, indiferent ce se întâmplă!

Noi suntem doar un mic tabernacol aici, dar acesta este locul unde ne adunăm pentru că îl așteptăm pe Isus să vină. Nouă nu ne trebuie clădiri mari de sute de dolari, în timp ce băieții lucrători care încearcă să predice Cuvântul acolo afară, mor de foame. Oare ce-i cu voi, oamenilor? Se pare că nu vă puteți trezi.

Oricine este gata să accepte catolicismul. Și sunt atât de orbi încât îl vor accepta. Nu este de mirare că Biblia spune că „*întregul pământ a curvit cu ea.*” (vezi Apocalipsa 17). Ei cu înțelepciunea lor omenească!

Sunt preoți deștepți? Voi vorbiți despre oameni educați. Păi, să vă spun ceva. Ei zic că nu trăiesc cu acele călugărițe. Atunci de ce nu se sterilizează? Sigur, ei și ele sunt mireasa, iar maica superioară le ia copiii și îi aruncă în groapa cu var.

Voi nu credeți, dar ascultați mărturia celor care au trăit acolo. Acea călugăriță spunea: „N-au decît să vină să mă aresteze, dar acolo se fac aceleași lucruri ca în Rusia sau Mexic. Noi curățăm totul înainte de a se ști la guvern.”

Dar ce veți face acum când căpetenia voastră este chiar în guvern? Vedeți?

Acest Cuvânt trebuie să se împlinească. Ei au organizat un chip al fiarei, iar acum colaborează dându-i putere să vorbească. Oh, fraților, acel Cuvânt va sta chiar aici. Nu comunismul va conduce, ci Roma. Fiți atenți. Cain spunea: „Sigur îmi va primi jertfa!” Dar ce fel de jertfă era cea adusă de el? Viață vegetală: frunze, flori, legume. Dar acolo nu era suferință. Problema cu oamenii de astăzi este că ei nu vor să sufere. Ei vin și ascultă acest Cuvânt, dar să nu le ceri să părăsească biserica lor, și să nu rîdă cumva cineva de ei. Da, ei doresc o viață vegetală, un fel

de înțelepciune.

„Păi, viața aceasta este tot atât de bună ca și cealaltă!”, spun ei, dar nu este adevărat. Am să vă arăt imediat de unde vine această înțelepciune.

Să-l privim acum pe Abel. În Evrei 11.4 ni se spune că *„Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.”*

Vedeți? Prin ce a adus Abel jertfa lui? Prin înțelepciune? Prin teologie? *„Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain.”* Prin credință în ce? În ce credea el? Credință în vegetale? Nu, domnilor. El avea credință în Cuvânt, pentru că a vrut să se știe ce era în afara acelei grădini.

Poate că mama lui i-a spus: „Pentru că am crezut în minciuna diavolului, s-a născut acest băiat (Cain), și uite cum s-a născut el. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu ne-a alungat din Eden.” Prin credință, el a văzut că acolo a fost vorba despre o legătură firească și a înțeles că la mijloc era sângele. Și tot prin credință, urmașii lui văd același lucru. Dar, acest lucru nu a fost învățat prin înțelepciune, ci a venit prin credință. Sânge, viața unui animal. Și noi suntem animale. Suntem mamifere cu sânge cald. Suntem cea mai superioară specie, dar există ceva care ne deosebește de celelalte animale: sufletul. Acolo este pusă Viața.

Acum observați. Prin credință, Abel a avut o descoperire, o vedenie, și a adus ca jertfă sânge, pentru că viața era în sânge. Prin credință, pentru că a stat pe Cuvânt, Abel a putut să vadă că era vorba despre o relație firească. Celula de sânge vine de la partea bărbătească. Omul are celula de sânge în spermă. Hemoglobina este sânge și ea vine de la bărbat. Adam a știut că nu din pricina merelor sau a perelor au fost aruncați afară din Eden, ci din cauza încrucișării sângelui. Și ce a făcut Abel, fiul lui? Prin credință, a oferit înapoi tot sânge. El a adus cea jertfă prin credință, nu prin înțelepciune. Cum este posibil ca un om să

Înțeleagă aceste lucruri prin înțelepciune? Nu este posibil, pentru că întreaga Biblie și întreaga Biserică a lui Dumnezeu este zidită pe descoperirea divină, care se primește prin credință.

„...pe această piatră voi zidi Biserica Mea...” (Matei 16.18). Vedeți?

„Oh, sigur, noi credem aceasta”, spun ei. Atunci unde este viața lui Dumnezeu în toate aceste forme? Unde este Viața?

Dacă tot spuneți: „Noi credem! Noi credem!” de ce nu se împlinesc în mijlocul vostru cuvintele Domnului Isus: *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”*? El nu se preface că le face, ci aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci, le face și acum. Cum este posibil acest lucru? Prin faptul că aceeași Viață care a fost în Hristos, este și în voi, iar acea Viață nu va aduce la suprafață vreo înțelepciune, ci doar credință. Credința în Cuvânt, nu înțelepciunea în Cuvânt.

Satana are mai multă înțelepciune în acest Cuvânt decât toți predicatorii și preoții împreună. El are foarte multă înțelepciune dar nu are credință. Credința l-ar face să se pocăiască, să se depărteze de toate organizațiile, dar el are înțelepciune și se mulțumește cu aceasta.

Prin credință, Abel a văzut că acolo a fost vorba despre un act firesc și că era nevoie de o jertfă de sânge, pentru că viața este în sânge; și Dumnezeu l-a primit.

În 2 Timotei Cuvântul ne îndreaptă spre sămânța care cade într-un pământ rău.

„...având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.”

Ei tăgăduiesc semnele Duhului Sfânt și ale Vieții veșnice, spunând: „Oamenii nu

mai trebuie să vorbească în limbi. Nu mai este vindecare divină, nici botez cu Duhul Sfânt. Aceste lucruri au fost pentru apostoli.” Ce este aceasta? „*având doar o formă de evlavie...*” Pavel spunea în profeție că „*aceste lucruri se vor întâmpla în zilele din urmă.*” (v.1), nu în timpul lui. Și Duhul a spus clar:

„*În zilele din urmă vor fi vremuri grele, căci oamenii se vor depărta de la credință*”, și toate celelalte lucruri. Vedeți, aici sunt ei, având doar o formă de evlavie.

Cum este posibil ca semnele Duhului Sfânt să crească într-un pom ecleziastic, unde nu există niciun pic de apă? Vedeți? Nu este posibil. Cum este posibil ca semnele și minunile să crească într-o femeie care nu are nici măcar bunul simț al decenței ca să se poarte ca o doamnă? Aș vrea să-mi răspundeți voi, cum poate crește într-un bărbat care stă la amvon pentru o masă bună sau pentru vreo altă favoare, și lasă deoparte Adevărul lui Dumnezeu? Cum pot veni semnele și minunile într-o asemenea situație? Nu se poate.

Cum pot veni roadele Duhului într-un loc unde seara se fac petreceri rock ecleziastice și unde nimeni nu vrea să coboare în valea plângerii unde sunt batjocuri?

Crinul trudește din greu. Cred că vă mai amintiți predica mea de acum câțiva ani, despre domnul Crin. Cuvântul spune că, „*crinii nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.*” (Matei 6.28-29). Cum se străduiesc crinii să arate frumoși? Ce fac ei pentru aceasta? Și totuși, cât de minunat este mirosul lor. Albinele zboară în jurul lor și iau dulceața pe care crinii le-o dăruiesc gratuit. Ei se străduiesc s-o facă!

Aleluia! Acesta este un adevărat om al lui Dumnezeu. Păstorul Crin, reverendul Crin, se străduiește pentru Cuvânt. El își pune Cuvântul înainte, apoi strigă spre Dumnezeu și zice: „Oh, Dumnezeule, nu știu cum să fac aici și aici!” Aceasta trebuie să vină prin Cuvânt.

Când Dumnezeu îți dă descoperirea, iar tu o vezi, te duci cu toată ființa înainte. Nu ca să obții câțiva dolari de pe urma campaniilor, ci de bună voie. Atunci vei spune: „Dumnezeule, mă duc cu bucurie oriunde ai hotărât să seamăn Sămânța Ta.” Aleluia! *„Fără plată ați primit, fără plată să dați.”* (Matei 10.8b).

Haideți să privim puțin la copiii lui Cain. Ce erau ei? Constructori, inventatori, oameni de știință. Vedeți? Ei erau înțelepți; erau educați, deștepți și religioși. Dar ce a produs cultivarea înțelepciunii? Moartea întregii rase umane, atunci când a venit judecata lui Dumnezeu. Este adevărat? Au murit cu toată știința și iscusința lor.

Același lucru se întâmplă și acum. Aceste bombe atomice și lucrurile acestor deștepți oameni de știință vor distruge întreaga lume. Carnea oamenilor se va usca pe ei. Acolo ajung ei cu deșteptăciunea lor. Cauza morții lor va fi înțelepciunea.

Fiți simpli, credeți Cuvântul lui Dumnezeu și trăiți-l, căci dacă vă încredeți în propria voastră înțelepciune veți muri. În ordine.

Copiii lui Set erau oameni simpli, umili, păstori și fermieri și nu aveau pretenția că sunt deștepți. Ei stăteau numai pe Cuvânt. Ce au produs ei pentru sfârșitul timpului? Un profet. Un profet pentru ce? Pentru avertizare – un semn. Astfel, când Noe a stat la ușa arcei și a spus: *„Va ploua!”* ei au râs și l-au numit fanatic, dar el era un profet. Amin. Ce a făcut el? A adus salvarea celor care au crezut și au vrut să scape. Vedeți ce au adus la suprafață acei oameni simpli și umili, care aveau credință? Ceilalți se încredeau în cunoștință, dar ea a adus moartea întregii rase umane.

Ce au făcut cei smeriți cu credință? Au adus salvarea, un profet al Domnului, care le-a dat un semn că timpul sfârșitului a sosit. Credeți că au crezut cei educați? Da de unde! Ei sucesc din nas și merg mai departe.

Oh, ce poză a fost făcută chiar sub ochii celor educați! Ei nu puteau să înțeleagă acel lucru și spuneau: „Un soi de lumină a lovit lentila.” Acela este instrumentul lor științific, aparatul de fotografiat. Domnul George Lacy a spus: „Domnule, acest aparat nu poate fotografia psihologia. Lumina a lovit lentila, ceea ce înseamnă că a fost acolo. Nu înțeleg cum s-a realizat aceasta, dar ea este acolo.” Apoi a adăugat: „Îmi voi scrie numele acolo”. Și a făcut-o dovedind autenticitatea ei. Da, aceasta a spus-o chiar specialistul FBI. Vedeți?

Dumnezeul nostru nu va lăsa nicio piatră nemișcată, dovedind lumii acesteia că nu va rezista. Înțelepciunea și știința acestei lumi, zboară prin aer ca muștele. Avioane și submarine și tot felul de invenții în care-și pun nădejdea ca să fie scăpați, dar există o singură cale de salvare și aceasta este: neprihănirea lui Dumnezeu, care stă la ușa arcei.

Cine este Ușa? Hristos spunea: *„Eu sunt ușa oilor. Oile Mele ascultă glasul Meu. Nu merg deloc după un străin...”* (Ioan 10.7,27,5).

Păstorul *„își cheamă oile pe nume, și le scoate afară din staul. După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor...”* (v.4-5).

Vedeți? *„Ele Mă vor cunoaște pentru că „Eu sunt”, și nimeni altul nu umblă ca Mine și nu poate face lucrările pe care le fac Eu.”* Amin.

Ce spunea Nicodim? *„Învățătorule, știm că ești un Învățător, venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face aceste semne, dacă nu este Dumnezeu cu el.”* (Ioan 3.2). Așa este. Acea rasă umilă a produs un profet.

Și în zilele din urmă, copiii lui Set vor produce un profet care va arăta semnele zilelor din urmă și va aduce o avertizare. Este cam timpul acela, de aceea, *„Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.”* (Apocalipsa 3.22).

Deci vedeți, acea sămânță a Cuvântului Vieții, nu poate crește în acea atmosferă de înțelepciune. Nu se poate.

Moise și Iosua aveau credință în Cuvânt, în timp ce ceilalți voiau să danseze cu acele femei dezbrăcate. De ce? Pentru că aveau înțelepciunea egipteană. Moise nu a vrut-o.

Priviți la acești Core de astăzi. Ei fac petreceri și dansează toată noaptea cu femei cu părul scurt și aproape dezbrăcate. Știți ce spun dacă le zici ceva? „Ce contează?” Oh, dar Cuvântul spune că contează. Vedeți? Să știți că și Core și ceilalți au fost botezați. Aceasta arată același tip eclesiastic de astăzi. Poate ziceți: „Dar unde au fost botezați?”

Haideți să citim în 1 Corinteni 10.1-2 și vom vedea:

„Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare,

toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise...”

Core a avut același botez ca și ceilalți. Dar ce a vrut el? Să lase femeile să danseze, să bea vin, să se distreze și să curvească. Voi știți că Biblia spune că au făcut aceasta. Și Moise s-a mâniat pe ei, vă amintiți? De ce? Ei îl aveau alături pe doctorul Core, care era plin de înțelepciune. El spunea: „Vă duc înapoi în Egipt.” Dar când Moise i-a stat în față a fost altceva, iar Iosua a stat pe Cuvânt. Dumnezeu le-a dat făgăduința, iar ei au stat pe ea. Ceilalți voiau să danseze și să se dezbrace. Oh, aș vrea să mă mai opresc la un lucru!

Priviți Israelul și Moabul. Voi știți cum au stat lucrurile acolo. Unii aveau denominațiuni mari și înțelepciune, în timp ce ceilalți nu aparțineau de nimeni. Dar

iată că într-o zi s-a ajuns la o confruntare: credința și înțelepciunea erau față în față. Hristos și Satana erau unul în fața celuilalt; aceste două forțe au ajuns la o confruntare. Ambele s-au folosit de Cuvânt, este adevărat? De aceeași Biblie, dar Satana a folosit-o dintr-o rezervă de cunoștință, ceea ce nu a mers.

Am aici un text pe care aș vrea să-l citesc dacă nu vă supărați. Haideți să deschidem la Evrei 4 începând cu versetul 1:

„Să luăm dar bine seama, ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.

Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.”

Ce nu a găsit? Înțelepciune? Nu, ci „n-a găsit credință.”

Voi puteți avea tot Cuvântul, puteți să-L cunoașteți de la „A” a „Z” și totuși să nu vă folosească la nimic. Aceasta arată că nu puteți face tot ce vreți cu Cuvântul. Nu, nu, nu! Orice pretindeți voi, El mărturisește despre Sine însuși. Indiferent ce susțineți voi, Cuvântul depune singur mărturie. Așa este.

Satana cunoaște Cuvântul de la „A” la „Z”, cunoaște fiecare iotă din Biblie. Sigur că da. El spune: „Eu știu Cuvântul.” Așa a spus și când a mers la Eva. El îl avea ca și cunoștință, dar n-a mers. În schimb Isus îl știa prin credință în descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu în propria Sa viață, hotărâtă mai dinainte. Glorie! Nădăjduiesc că aceste lucruri vă vor merge până în inimă.

Isus știa cine era El, dar Satana se mira. El știa că este o făptură hotărâtă mai dinainte și Dumnezeu Se descoperea în El; știa că nu El făcea acele lucrări, ci Tatăl

care locuia în El. Amin.

Satana știa Cuvântul. El putea da citate unul după altul (fratele Branham pocnește din degete foarte repede de câteva ori), dar Isus stătea liniștit căci știa pe ce stă. Știa că era hotărât mai dinainte; că era Mielul jertfit înainte de întemeierea lumii. Da, El știa că era acea Persoană.

Oh, fraților! *„Cine are urechi de auzit, să audă!”* El știa pentru ce a fost hotărât, și așa a știut și Cuvântul. Vedeți?

Satana l-a știut prin înțelepciune și a dat greș. El cita același Cuvânt ca și Isus, din aceeași Biblie. Astfel, a putut cita din cartea Psalmilor: *„căci este scris: „El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.”* (Matei 4.6+Psalmul 91.11-12), dar Isus i-a răspuns: *„De asemenea este scris...”* (v. 7). Satana știa toate acestea prin cunoștință, dar Isus le știa prin experiență, prin descoperire. El știa că era Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume; Își cunoștea statutul; știa că a fost născut în lume pentru acest scop, de aceea, Cuvântul lui Dumnezeu a putut să lucreze prin El – pentru că a știut ce era El. Glorie!

Satana, știa cine era el; știa că înțelepciunea lui nu avea nimic comun cu Cuvântul, pentru că Cuvântul era Dumnezeu. Înțelegeți?

Isus, Omul, știa că El este Cuvântul hotărât mai dinainte, acea Persoană a lui Dumnezeu care urma să fie jertfită pentru păcat. Și El își cunoștea adversarul. Înțelepciunea contra credinței.

Acum să luăm din nou aceste mari organizații. Ei spun: *„Noi avem Cuvântul!”* Da, atunci vreau să-L văd la lucru.

Catolicilor, voi spuneți că sunteți originalul. Vreau să văd dovada. Arătați-mi lucrările voastre fără credință și eu vi le voi arăta pe ale mele, prin credință. Este posibil să semănați o sămânță fără ca ea să aducă la suprafață ceea ce este? Puteți însămânța un bob de porumb, fără să iasă din el o plantă de porumb?

Atunci, dacă sămânța lui Dumnezeu a fost plantată în inima voastră, înseamnă că trebuie să producă aceleași lucrări, deoarece Isus spunea: „*cine crede în Mine, va face lucrările pe care le fac Eu.*”

Deci, dacă cineva spune că crede, dar nu este urmat de aceste lucrări, înseamnă că este un mincinos, căci „*cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl.*” (Ioan 14.12).

Știu că este tare ceea ce spun, dar aruncați jos sămânța de pe acel sol stâncos. Lăsați-o să cadă undeva într-o vale, unde vântul nu o poate lua, păsările nu o pot mânca și va avea pământ și apă din belșug, căci atunci va crește. Ascundeți-o acolo, adânc, în inimă.

David spunea: „*Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!*” (Psalmul 119.11). „Astfel ca denotațiunile să nu mi-l poată lua și păsările să nu mi-l poată ciuguli. Îl adun aici și cuget zi și noapte asupra Lui. Îl am scris pe tăblița inimii și-L port mereu cu mine.” Domnul a zis: „*lată că te-am săpat în mâinile Mele...*” (Isaia 49.16a). Atunci cum ar putea să ne uite? Nu se poate. În ordine.

Acum, dacă Isus l-a înfruntat pe Satana pe baza credinței, știind cine era, cum este cu Mireasa lui Isus Hristos? Credeți voi că Mireasa lui Hristos este hotărâtă mai dinainte? Mireasa cea hotărâtă mai dinainte, biserica, sămânța Cuvântului, cu tot ceea ce Dumnezeu i-a făgăduit, este aici. Totul a fost pus în rânduială: Duhul Sfânt a fost dat; sămânța a fost semănată; Lumina de seară a strălucit; semnele Sodomei despre care a vorbit Isus, sunt aici; și la fel Maleahi 4.

Biserică, cei de aici și cei care veți asculta banda, știi unde te afli? Știi tu că ești chemată de Dumnezeu, că Duhul Sfânt împărățește în inima ta și că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este cât se poate de adevărat pentru tine? Oh, fraților, cum va putea sta Satana împotriva la aceasta? Cum ar putea el să-i oprească creșterea? Cum ar putea ține acele semne ca să nu se întâmple?

Oh, ne-ar putea arunca în închisoare, dar aceasta nu are importanță, pentru că copiii Domnului au fost încercați și în trecut: au putrezit în închisori, au fost dați hrană la lei; au fost tăiați cu ferăstrăul, au fost arși. Vedeți? El nu poate omorî o Biserică hotărâtă mai dinainte căci *„pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”* (Romani 8.30).

Și acum, în zilele din urmă, cu fiecare sămânță semănată, se văd semnele după cum a spus El că *„va fi la fel ca în zilele Sodomei.”* Atunci, Îngerul Domnului, Duhul Sfânt, care a venit jos, a făcut semne și minuni, iar Maleahi 4 spune că în zilele din urmă, El va trimite ceea ce a făgăduit și noi putem vedea cu toții aceasta, chiar aici. Amin, amin, amin.

Îl iubiți? Amin. Sigur că da.

Chiar aici, în timpul din urmă, este o Biserică hotărâtă mai dinainte, care știe bine pe ce stă. Sămânța a fost semănată, Duhul Sfânt locuiește în ea, așa că Satan, ai grijă!

Ce a făcut Satana când s-a întâlnit cu Isus? S-a ridicat împotriva Lui cu toată puterea ecleziastică pe care o avea, spunând: „Și eu știu Cuvântul!” Vedeți? El i-a aruncat în față praful denominațional, dar acel praf nu avea nicio viață. A putut merge el mai departe? Nu, ci s-a îndepărtat cât a putut de repede. De ce? Pentru că a dat de un „Cablu” de mare voltaj, care i-a pârlit „penele”. Da, el s-a îndepărtat de Isus, din cauza aceluși „Cablu” care avea milioane de volți.

Să nu uitați însă, că și Satana are un cablu, dar nu contează cât de frumos este Cuprul din el, căci dacă nu are viață, este mort.

Vedeți? Un fir are energie de la Dinam, iar celălalt nu este cuplat deloc. Așa este. Din cauza aceasta El va lucra doar cu un vas hotărât mai dinainte; va lucra doar cu firul conectat. Conectat la ce? La o denotațiune? Oh, nu, domnule! Acea este o dulce moartă, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i Puterea. Atunci unde este conectat? Cu Cuvântul care nu trece niciodată, căci așa va produce aceeași putere ca întotdeauna. Glorie! Amin!

Îl iubiți? Îl veți sluji? Sigur. Amin. Nu vă agățați de vreo denotațiune, ci stați aici prinși de Dinam. Fraților, eu vă spun că lucrează aici, pentru că este prins de același Cuvânt.

Priviți Moabul și Israelul.

Moabul nu avea decât o grămadă de crezuri moarte și un proroc fals, dar Israelul avea Stânca lovită, șarpele de aramă, Stâlpul de foc, aleluia! Semnele Dumnezeului celui viu. Acesta este adevărul. De ce era Dumnezeu cu Israelul? Pentru că era plin de credință. Da, domnilor! Nu prin cunoștință sau prin vreun crez omenesc, ci prin credință în Cuvânt, în Cuvântul însuși, căci Viața vine din Cuvânt: „Cuvintele Mele, sunt duh și viață.” (Ioan 6.63).

Acel curent vine prin Cuvânt, iar când Satana a văzut aceasta, a șters-o cât a putut de repede. Praful lui teologic nu a funcționat prea bine aici. Cablul Satanei nu are curent în el, ci doar crezuri. Da, el nu are curent.

Isus a folosit Cuvântul Tatălui, dar și Satana a folosit același Cuvânt. Dar știți care era diferența? Satana era Satana, iar Isus era Dumnezeu; unul este un crez, în timp ce celălalt este Cuvântul; unul este fals, celălalt este Adevărul; unul produce moarte, dar Celălalt dă Viață. Ați înțeles? Ambele sunt fire, dar ce spune Evrei 4.2?

„Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.” Vedeți? Prin înțelepciune, denominațiunile spun: „Zilele minunilor au trecut!” dar nu este așa.

Îl iubiți? Amin. Îl veți sluji? Amin. Îl credeți? Amin, amin, amin. Eu Îl cred. Da, domnilor. Amin. „Amin”, înseamnă „Așa să fie”.

Doamne, rugămintea mea din dimineața aceasta, este să iei fiecare credincios de aici și să-l pui la curent. Oh, pune Viața în el! Lasă-i să bâzâie și să reflecteze slava lui Dumnezeu, să se cupleze la Curent.

Știți ce cred eu? Că sămânța a fost semănată. Credeți aceasta? Este exact la fel ca și firele care au fost puse prin clădire. Fiecare dulie a fost verificată cu Cuvântul, fiecare scăpare a fost reparată cu Cuvântul. Să nu vă gândiți când va veni încercarea, căci scopul ei este testarea voastră. De ce aceasta? Pentru că dacă ar fi un scurt pe undeva, ar exploda tot Circuitul, iar Dumnezeu nu vrea așa ceva în Biserica Sa. Acolo nu va fi nicio explozie, niciun fitil care să producă explozie în aceste zile din urmă, ci El vine și „sudează” totul împreună. Da, domnilor. Fiecare bec atârnă la locul lui, așa că singurul lucru care mai trebuie să aibă loc, este ca Maestrul să vină și să aprindă Lumina. Sigur, iar acest lucru ar putea fi chiar acum, frate. Dacă ai nevoie de vindecare, apasă întrerupătorul. Asta-i tot ce trebuie să faci. Dacă ai un fir adevărat, dacă ai împământare și conectarea ta este în Isus, El îți va spune ce trebuie să faci. Amin.

Acum înțelepciunea denominațiunilor spune că zilele minunilor au trecut, dar credința știe mai bine. Ea simte, îl vede pe El la lucru.

Credința este Curentul; Curentul este Duhul, în timp ce înțelepciunea este o formă denominațională.

Satana a încercat să-L ispitească pe Isus ca să-L îndepărteze de credința în Cuvântul Tatălui. A încercat să-l arate marea lui organizație ecleziastică de pe pământ, dar nu a putut avea niciun câștig la El.

„Oh, vino și alătură-te mie și te voi face episcop peste toți!” dar Isus a răspuns: „*Este scris...*” Da, domnilor! Satana nu a putut să-L ispitească. Nu era posibil, pentru că El era Cuvântul. El știa cine este.

Și Moise știa cine este. El știa că era slujitorul Domnului; că era chemat de El. Da, el știa ce va face. Acesta este motivul pentru care nu s-a speriat de ce a spus Satana. Și pe el a încercat să-l ispitească Satana, dar Moise a știut pe ce stătea. Așa este.

Pavel, de asemenea, a făcut clară chemarea sa. Haideți să citim înainte de încheiere, ce a spus el în 1 Corinteni 4.18-19: „*Unii s-au îngâmfat, și și-au închipuit că n-am să mai vin la voi.*”

Dar dacă va voi Domnul, voi veni în curând la voi, și atunci voi vedea nu vorbele, ci puterea celor ce s-au îngâmfat.”

Vedeți, aceia sunt cei care au format mai târziu Biserica Romană; sunt cei despre care Ioan spune în 1 Ioan 2.19 că „*au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri. Căci dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi...*” Așa este.

„*Căci Împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere.*” (1 Corinteni 4.20). Vedeți? Nu în vorbe: „Păi, eu sunt bine educat. Frate, eu știu mai multe decât tine, căci sunt preot.” Aceasta nu are nicio valoare. Nu este mai mult decât dacă ai spune că ești un porc sau altceva, căci și Diavolul are o grămadă de cunoștință, dar „*Împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere.*”

Atunci „Ce voiți? Să vin la voi cu nuiăua, sau cu dragoste și cu duhul blândeții?” (v. 21).

Haideți să mai citim un text din capitolul doi, apoi vom încheia. Uitați-vă ce-i spune Pavel Miresei. Cu siguranță, el a fost un om deștept, dar a trebuit să uite totul. Și el a primit o mulțime de diplome, dar a trebuit să uite totul ca să-L aibă pe Hristos.

„Cât despre mine, fraților, când am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită...” (1 Corinteni 2.1). „O, dar eu sunt doctor Cutare sau Cutare, și am învățat la seminarul „Cutare sau Cutare”. Nu, nu! Ci Pavel a spus: „nu am venit la voi cu o înțelepciune strălucită...” Acum care este titlul? „Înțelepciune contra credință”. Vedeți?

„...n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită, spunând: „Ascultați aici! Eu am învățat la seminar că zilele minunilor au trecut. Noi am învățat că ceea ce scrie aici nu se înțelege chiar așa!” Vedeți? Pavel a spus: „Eu nu am venit în felul acesta, fraților!” De ce?

Pentru că „n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit.

Eu însumi, când am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos și plin de cutremur.

Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii (adică, n-am venit la voi cu o înțelepciune de seminar), ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere,

*pentru ca **c-r-e-d-i-n-ț-a** voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 2.2-5). Amin. Credeți? „...pentru ca credința voastră să nu fie întemeiată pe înțelepciunea vreunei*

organizații, ci pe puterea lui Dumnezeu.”

Aceste două surse s-au luptat încă din Eden: credința lui Dumnezeu cu înțelepciunea Satanei. Dumnezeu a dovedit în toate epocile că aceste două surse nu se pot amesteca, ci trebuie să crească separat.

Esau și Iacov sunt un tip perfect pentru aceasta. Amândoi erau religioși, amândoi erau gemeni. Esau era tipul ecleziastic, deștept, având o morală perfectă, dar, vedeți voi, el s-a gândit că dreptul de întâi născut nu-i este de niciun folos.

Pe Iacov însă, nu l-a interesat nimic altceva decât să obțină acel drept de întâi născut. Dar cât timp au fost împreună, ei nu au putut produce. Este adevărat? Unul era împotriva celuilalt. V-ați prins? Amin.

„De aceea: „leșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.” (2 Corinteni 6.17). Vedeți? Iacov trebuia să se separe de fratele lui denominațional, înainte ca Dumnezeu să-l poată binecuvânta.

Același lucru i l-a spus Dumnezeu și lui Avraam. Priviți numai: Israel și Moab; Mica și cei 400 de proroci ai lui Ahab. Dar Mica s-a separat de ei și a stat cu Cuvântul; Moise și Core. Vedeți? Peste tot a fost la fel. Aleșii nu s-au unit cu ceilalți, ci au trebuit să se separe de ei. Este adevărat?

Uitați-vă la Avraam și Lot. Lot era religios, era un tip adevărat al bisericii formale. Dar cât timp Avraam a fost cu Lot, Dumnezeu nu a putut să-l binecuvânteze, dar când s-a despărțit de el, de biserica denominațională, când a pornit mai departe singur, Dumnezeu i-a zis: *„Acum ridică-te, Avraame! Privește spre Est, Sud, Vest și Nord, căci totul este al tău.”* Nu uitați: El nu i-a dat nimic până nu s-a separat. Așa este.

Dumnezeu nu l-a putut binecuvânta pe Set până nu s-a separat de Cain. El l-a însemnat pe Cain și l-a trimis în țara Nod, unde a ajuns un om de știință, un înțelept, crescându-i pe urmașii săi în acea înțelepciune.

Dar Set și-a crescut copiii în neprihănirea, dragostea și credința pe care o avea în Cuvântul lui Dumnezeu, aducând la suprafață un profet, care a avertizat că judecata lui Dumnezeu va lovi pământul. Ce a urmat? Toți cei credincioși au fost salvați, iar înțelepții au fost nimiciți cu toată știința lor. Da, ei au murit cu toții, indiferent de meritele și de diplomele pe care le-au avut. Au pierit sub judecata lui Dumnezeu.

Să nu uitați că toți vor pieri la judecata lui Dumnezeu, în afară de cei care sunt născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu și cred fiecare Cuvânt.

Femeilor, treziți-vă! Eu am o mărturie aici, dar nu mai am timp s-o spun.

Nu demult am fost în California și în timp ce mergeam spre cortul unde se ținea adunarea, am întâlnit pe stradă o domnișoară, care mergea fâțâindu-se (este rușinos). Fără îndoială, era drăguță, dar mergea ondulându-se și avea cizme și pălărie cow-boy, așa că fiecare băiat se întorcea și fluiera după ea. Privind-o, mă gândeam: „Ar trebui să mă opresc și să-i spun: „Ascultă, soră, tu ești frumoasă și văd că poți dovedi, căci capurile tuturor bărbaților se succesc după tine, iar mașinile pot avea accident din același motiv, dar într-o zi, un vierme micuț va mânca toată această frumusețe, și, poate, în șase săptămâni de acum, vei zace putredă într-un mormânt! Dar sufletul care este în tine, care s-a hrănit cu aceste lucruri, va merge în iad!”

Moise și Core; Avraam și Lot; Ioan Botezătorul și preoții; Isus și biserica denominațională a timpului Său; credința și înțelepciunea.

Poate că preoții s-au ridicat și au spus:

„Păi, noi avem aceasta de la părintele nostru și am făcut așa și așa!” Dar ce le-a răspuns Domnul? *„Da, prin ținerea tradițiilor voastre, ați făcut poruncile lui Dumnezeu fără putere, căci v-au fost mai scumpe învățăturile omenești decât Cuvântul.”*

„Dar cine ești Tu să ne înveți pe noi? Ce școală ai urmat?”

„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.

Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, căci ele mărturisesc despre Mine..” (Ioan 10.37-38).

Vedeți? Și El a avut de-a face cu acele denominațiuni și cu înțelepciunea lor, dar Isus avea credință. Credință în ce? Că era Fiul lui Dumnezeu. În ordine.

Sfântul Martin (trimisul epocii Pergam) a protestat împotriva Bisericii Catolice, a făcut semne și minuni, iar în biserica lui, oamenii vorbeau în limbi și proceau, iar puterea lui Dumnezeu era cu el, așa că a înviat morți și a vindecat bolnavi. Dar acolo era Biserica Catolică ce încerca să-l prindă și să-l ardă pe rug. Ce era aceasta? Înțelepciune contra credință. Nu uitați: astăzi este la fel.

Haideți să încheiem, dar nu înainte de a citi Zaharia 4.6, unde spune că *„Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor!”*

Vedeți? Nu prin înțelepciune, nu prin cunoștință, nu prin denominațiuni, ci prin *„Duhul Meu, zice Domnul!”* Cum? *„Prin faptul că voi da putere Cuvântului Meu.”*

Ucenicii au primit această sămânță în ei, apoi Duhul a venit și a dat putere

Cuvântului. Vedeți? Prin credință, Duhul vine și dă putere Cuvântului lui Dumnezeu, făcându-L viu și lucrător. Se pare că astăzi înțelepciunea este la lucru în mod deosebit, dar nu va avea câștig.

Cu siguranță, biserica ce crede întregul Cuvânt este o minoritate, dar să nu vă îngrijați, căci Biblia spune: *„Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.”* (Luca 12.32). Așa este, vedeți? Nu vă temeți! Stați pe credință! Stați pe Cuvânt! Să nu părăsiți niciodată Cuvântul, ci rămâneți în El!

Îl iubiți? Amin. Îl veți sluji? Amin. Îl veți crede? Amin, amin, amin. Haideți să cântăm: Îl iubiți? Amin. Îl slujiți? Amin.

Îl credeți? Amin, amin, amin. Oh, eu Îl iubesc! Voi nu? Cum suntem noi salvați? Prin credință, nu prin înțelepciune.

Nu prin înțelepciune, nici prin cunoștință, *„ci prin Duhul Meu, zice Domnul!”*

Acum lăsați ca acel „fir de cupru” să atârne în biserică, pentru că El este „conductorul”. Un tub din cauciuc sau din lemn nu este conductor, ci este izolator, dar noi nu vrem izolatori, ci vrem conductori, oameni născuți din nou, care cred Cuvântul.

Ce spune Dinamul? *„Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.”* (Ioan 14.14). Ce trebuie să faceți voi? Să vă conectați la „sursă”. Da, asta-i tot ce vi se cere, apoi *„Curentul va veni pe fir în jos”* Și ce se va întâmpla? Cuvântul va începe să crească și va fi ca *„un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe, duce la bun sfârșit. Nu tot așa este cu cei răi...”* (Psalmul 1.3-4). Acum, aici nu scrie cu „cei păcătoși”, ci „cu cei răi” (în traducerea engleză în loc de „cei răi” este scris „cei neevlavioși”). Vedeți? Aceștia sunt cei care se pretind, dar ei nu vor putea sta în fața judecății cu neprihănirea lor. Nu, domnilor.

Deci timpul a sosit, sămânța a fost semănată. Aș putea lua Apocalipsa 13, ca să vă arăt că antihristul îi va înșela pe toți locuitorii pământului, în afară de cei care au fost aleși înainte de întemeierea lumii.

Deci, fraților, voi nu trebuie să faceți nimic altceva decât să strigați plini de bucurie: „Amin. Eu Îl iubesc.”

Mie îmi place mult acest cântecel, pe care obișnuiam să-l cântăm în Phoenix. Haideți să îl cântăm din nou.

Îl iubiți? Amin.

Îl slujiți? Amin

Îl credeți? Amin, amin, amin.

Sunteți voi conectați în dimineața aceasta? Amin. Atunci apăsați comutatorul. Amin. Aveți curent? Amin, amin, amin!

Acum va crește. Amin. Va rodi. Amin. Le veți arăta? Amin. Nu este minunat?

Îmi pare rău că v-am ținut așa de mult, dar și eu mă bucur de clipele acestea petrecute împreună. În ordine. Duminica viitoare voi merge în sus, la fratele Littlefield, să împrăștii puțin Cuvânt; probabil voi lua ceva din Cuvântul de astăzi și voi împrăștia și în biserica de acolo.

Toți cei care doriți, sunteți bine veniți dar să știți că ei au o biserică tare mică. Au doar o mie cinci sute de locuri. Eu am închinat-o Domnului acum doi ani, iar acum

vor să o lărgască puțin.

Fratele Littlefield este un frate scump, care își ține promisiunile, dacă poate. Deci, cu voia Domnului voi merge acolo, dar Tabernacolul își va continua serviciile, așa că cei care doriți să veniți aici, o puteți face.

Următoarea duminică, va veni aici fratele Arganbright și fratele Roll, ceea ce cred că vă va bucura.

Acum haideți să predăm serviciul fratelui Neville, să vedem ce ne va spune. Domnul să vă binecuvânteze. Amin.

- Amin -